

11 e vergadering

Donderdag 26 maart 1981
Middagvergadering

VOORZITTER : de heer H. Boel, neemt plaats aan het bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

— **De vergadering wordt geopend om 14.30 uur.**

De Voorzitter : Dames 'en heren, de vergadering is geopend.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

E. Baldewijns, H. de Bruyne, A. Lagae, gezondheidsredenen ; R. D'Haeyer, W. Kuijpers, A. Laridon, H. Schiltz, V. Vanderheyden, ambtsverplichtingen ; M. Bourry, R. Vandezande, familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

F. Cornelis, L. Croux, Tijn Declercq, P. De Keersmaeker, P. De Kerpel, W. Demeester-De Meyer, J. De Meyer, Maurice Dewulf, P. D'Hondt-Van Openbosch, A. Diegenant, J. Henckens, M. Smet (Mevr.), M. Storme, L. Tindemans, F. Vangronsveld, Joris Verhaegen, J. Verroken, G. Willems.

A. Canipel, L. Danschutter, L. Detiège (Mevr.), F. Van Acker, W. Vernimmen.

R. Bonnel, J. Buchmann, E. Cuvelier, J. Daems, Willy De Clercq, L. De Grève, A. Duclos (Mevr.), S. Février, E. Flamant, F. Grootjans, M. Kenens, J. Nutkewitz, G. Sprockeels, W. Taelman, L. Van De Velde, L. Walt Niel.

R. Maes, J. Valkeniers, L. Van Biervliet, R. Vandekerckhove, C. Van Elsen.

De Voorzitter : De heer Van Ooteghem heeft een voorstel tot wijziging van de agenda neergelegd. Dit in toepassing van artikel 33.

De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, op de ontwerp-agenda die aan de Bureauvergadering van 10 maart werd voorgelegd stond het voorstel van decreet ter bevordering van de eigen muziekcultuur vermeld.

Onze fractie heeft zich op dat debat voorbereid. Tot onze verbazing echter komt dit voorstel van decreet niet voor op de definitieve agenda.

Graag vernamen wij waarom dit punt van de agenda werd afgevoerd en wie hiervoor de beslissing genomen heeft. In afwachting van een afdoend antwoord verzoeken wij u dit voorstel op de agenda van onze vergadering van vandaag te willen plaatsen. Ik vraag hiervoor de spoedbehandeling bij toepassing van artikel 33, 1, van ons Re-

glement van Orde.

De Voorzitter : Ik zou aan de heer Van Ooteghem onmiddellijk willen antwoorden dat het Bureau unaniem beslist heeft om in verband met dit decreet het advies van de Raad van State te vragen. Dit advies is gisteren bij de Vlaamse Raad toegekomen. Er rijzen echter bepaalde problemen in verband met onze bevoegdheid vooral wat de overeenstemming met de EEG-normen betreft.

Ik heb beslist om dit advies van de Raad van State terug naar de Commissie te verzenden, rekening houdend met deze problemen. Aangezien er dus problemen waren in verband met het advies van de Raad van State is dit decreet niet op de dagorde geplaatst.

De heer De Rouck heeft het woord.

De heer H. Boel (SP), Voorzitter van de Vlaamse Raad en de heer G. Verhaegen (CVP), fractievoorzitter

De heer G. De Rouck : Mijnheer de Voorzitter, ik geloof dat het eerste deel juist is, namelijk dat er een advies van de Raad van State werd gevraagd en dat het laattijdig is toegekomen.

Maar eigenlijk zou de afvoering van dit punt van de agenda hier in de Raad moeten zijn gebeurd. Het feit dat dit niet is gebeurd houdt toch ergens, volgens mij een fout in, als dat woord niet te zwaar weegt.

De Voorzitter : Aangezien het Bureau heeft beslist het advies van de Raad van State te vragen en zolang het niet was binnengekomen kon dit punt toch niet op de agenda van de openbare vergadering komen. Om zeer duidelijk te zijn : het advies was nog niet binnengekomen op het ogenblik dat deze agenda werd opgesteld. Ik heb de verantwoordelijkheid genomen om dit punt niet op de agenda te plaatsen. Ik denk dat ik mij in dit verband uitsluitend heb gehouden aan mijn prerogatieven als voorzitter. Wanneer het Bureau om het advies van de Raad van State vraagt en dit advies, op het ogenblik van het opstellen van de agenda, nog niet is binnengekomen, dan is het toch ondoenbaar dit punt op onze agenda te plaatsen.

Ik heb het advies naar de Commissie verwezen, waartoe ik gehouden ben wanneer er een advies van de Raad van State werd gevraagd.

De heer G. De Rouck : Dit advies werd reeds aan de leden rondgedeeld en wij zijn dus in het bezit ervan. Het was toch goed mogelijk vanmorgen de Commissie te laten bijeenroepen om dan vanmiddag het voorstel in behandelingsdeling te nemen.

De Voorzitter : Het is aan de Voorzitter van de Commissie om daarover te beslissen. Hij is, als Voorzitter, ook verantwoordelijk voor de bijeenroeping van zijn Commissie. Hij heeft het echter niet gedaan en mij treft daarin geen enkel verwijt. Ik heb gehandeld zoals ik moest handelen.

De heer G. De Rouck : U zijt nochtans een goed Voorzitter !

De Voorzitter : Dit feit zal ik zelf

niet betwisten.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 24 december 1980 waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981

— 11-C (1980-1981)-Nrs. 1 en 2
— 13 (1980-1981)-Nr. 2 (Verslag van het Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn voor de dienst van de maanden april, mei en juni 1981

— 11-D (1980-1981)-Nrs. 1 en 2
— 13 (1980-1981)-Nr. 3 (Verslag van het Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn om de werking van de openbare diensten te waarborgen tijdens de maanden april, mei en juni 1981

— 12-C (1980-1981)-Nrs. 1 en 2
— 14 (1980-1981)-Nr. 4 (Verslag van het Rekenhof)

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn de ontwerpen van decreet houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 24 december 1980 waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 ; waarbij voorlopige kredieten worden geopend

die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn voor de dienst van de maanden april, mei en juni 1981 en waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn om de werking van de openbare diensten te waarborgen tijdens de maanden april, mei en juni 1981.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Wambeke, verslaggever, heeft het woord.

De heer H. Van Wambeke (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw en heren Ministers, geachte collega's, het is niet bijzonder hartversterkend, wanneer men op het einde van de maand maart nog ontwerpen van decreet moet bespreken die enerzijds een wijziging en een aanvulling inhouden van een decreet, waarbij voor het eerste trimester van dit jaar voorlopige kredieten werden geopend ten aanzien van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1981 en die anderzijds nieuwe voorlopige kredieten vragen ten aanzien van diezelfde begroting voor het tweede trimester. Wie gehoopt had dat de Vlaamse Raad niet zou vervallen in bepaalde fouten van het nationaal parlement en resoluut nieuwe wegen opgaan, komt voorlopig bedrogen uit.

Het is wellicht onrechtvaardig de steen te werpen naar de Executieve, omdat zij ook nog altijd rekening te houden heeft met de nationale impponderabilia, maar het stemt toch tot nadenken dat de Ministerraad op 16 januari uitspraak heeft gedaan over de dotaties die in 1981 ten gunste van de gemeenschappen in te schrijven zijn en dat de Executieve slechts op 16 maart, twee maanden later, haar fiat over de begroting 1981 heeft gegeven. De voorzitter van de Executieve heeft de verzekering gegeven dat de Vlaamse Raad, op de zitting van einde april, de begroting zal kunnen bespreken, zodat de kans reëel is dat zeker in juni met geen voorlopige twaalfden meer zal moeten gewerkt worden.

De heer K. Poma : Ik hoop het !

De heer H. Van Wambeke : In verband met de voorlopige twaalfden wil ik de aandacht van de vergadering vestigen op de belangrijke toelichting die door de afgevaardigde van het Rekenhof dienaangaande werd verstrekt. Niet alleen zijn zij extra-grondwettelijk en extra-wettelijk, maar zij mogen bovendien niet aangewend worden voor uitgaven die nieuw zouden zijn, met andere woorden voor uitgaven die nog geen principiële goedkeuring hebben gekregen. Wat het tijdsaspect betreft, zijn de voorlopige twaalfden niet strikt gebonden aan een bepaalde termijn; zij refereren naar de aard van de uitgaven, niet naar de kredieten; voorlopige twaalfden worden gegeven bij wijze van voorschot, maar over de hoegrootheid beschikt de Vlaamse Raad, op voorstel van de Executieve, met andere woorden de Raad beslist soeverein over het niveau van de kredieten.

In de tweede plaats verwijs ik naar een belangrijke mededeling van de Voorzitter van de Executieve als gevolg van de bezuiningsvoorstellen die vorige zondag op het regeringsconclaaf werden geformuleerd. Globaal bedraagt de vermindering voor gewesten en gemeenschappen 1 miljard 80 miljoen, waarvan ca 582,5 miljoen voor Vlaanderen. De commissie vond het redelijk dat de Executieve, in de huidige moeilijke omstandigheden die het land doormaakt, eenzelfde inspanning levert als de nationale regering, maar het bezuiningsvoorstel kwam wat ongelegen, omdat, zoals reeds vermeld, de begroting amper enkele dagen tevoren was opgemaakt en derhalve reeds moest herzien worden, vooraleer zij kon worden ingediend.

In dit verband verduidelijkte de Voorzitter van de Executieve dat, met betrekking tot de bouw van ziekenhuizen, er tot einde 1982 geen nieuwe projecten op gang mogen gebracht worden. De bouwwerken die aan de gang zijn, kunnen gewoon verder gezet worden; de dossiers, waarvoor reeds een principiële toelating werd bekomen, zullen echter niet kunnen aanbesteed worden.

Ten derde - in verband met de financiële uitwerking van het bibliotheek-decreet - werd aan de Voorzitter de

vraag gesteld of de gemeenten, zowel degene die zich reeds in orde hebben gesteld met toepassing van het decreet als degene die zulks normaal moeten doen voor het einde van het jaar, zullen kunnen rekenen op verdere betoelaging. Het antwoord was positief ten opzichte van de gemeenten die reeds engagementen hebben aangegaan. Daartoe werd de begrotingspost zelfs verdubbeld voor 1981. Maar de Voorzitter van de Executieve erkende dat de uitgaven, ingevolge de toepassing van het decreet, een snelle expansie kennen, zodat moet nagegaan worden of een spreiding in de tijd niet wenselijk is en, verder, of de erkenningscriteria niet moeten versoepeld worden, ten einde de weerslag op de toelage geringer te maken. Hij stelde dan ook voor het probleem in zijn geheel te behandelen bij de aanstaande bespreking van de begroting.

Ten slotte is het wellicht nuttig te wijzen op bepaalde verschillen in Vlaanderen en Wallonië. Negatief voor Vlaanderen momenteel is de manier waarop de criteria voor de studietoelagen worden vastgesteld en die volgens een lid van de commissie ruimer zijn opgevat in Wallonië, zowel wat betreft de inkomensgrens als de referentie naar het inkomenjaar. De Voorzitter van de Executieve is van oordeel dat de dotaties voor de studietoelagen niet zouden mogen vastgesteld worden op basis van behoeften; hij is voorstander van de 55/45-verhouding, zodat de Vlaamse Gemeenschap, binnen de haar toegewezen enveloppe, zelf zou bepalen hoe zij de studietoelagen wenst toe te kennen. Zolang het met nationaal geld moet gebeuren, blijft het een wensdroom.

Positief voor Vlaanderen daarentegen is wel dat het aantal aanvragen voor bouwpremies, op basis van het formulier A, in de vier Vlaamse provincies en wellicht ook voor Vlaams-Brabant, voor de maanden januari en februari met 65 pct. gestegen is tegenover dezelfde periode 1980. Hoewel dit inderdaad geen formele basis is om zich op te steunen en zich te bezondigen aan een niet-gefundeerd euforisme, mag toch geconcludeerd worden dat de stijging een gunstige tendenswijziging aangeeft. Meer dan ooit en zeker op dit ogenblik van het jaar is hier het

spreekwoord van toepassing: één zwaluw maakt, helaas, nog de lente niet. (*Applaus*).

De Voorzitter : De heer Poma heeft het woord.

De heer K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, als lid van het Bureau van deze Raad ben ik medeverantwoordelijk voor het opstellen van de agenda van de openbare vergaderingen van de Vlaamse Raad. Maar het Bureau kan niet meer op de agenda plaatsen dan wat aan het Bureau wordt meegedeeld.

Welnu, sinds 1 januari van dit jaar, is de Vlaamse Raad slechts tweemaal bijeengekomen: eenmaal in februari en eenmaal nu in maart. In januari hadden wij zelfs geen materie om te vergaderen.

Indien men de mondelinge vragen en de interpellaties niet zou meerekenen, komen we tot de onthutsende vaststelling dat de Vlaamse Executieve, in drie maanden, slechts tijd heeft gevonden voor het indienen van één ontwerp van decreet voor een lening voor de BRT en ontwerpen van decreet voor voorlopige kredieten, waardoor het budget voor de helft van het jaar zal zijn opgebruikt, vooraleer wij hierover kunnen beraadslagen.

Het is de organisatie van de leegte. Met de Cultuurraad ging het niet al te best, maar dit is van slecht naar erger.

Toen de voorlopige kredieten voor januari, februari en maart van dit jaar werden goedgekeurd, beloofde minister Geens dat de begrotingen veel vlugger zouden worden rondgedeeld dan wij dachten. Maar wij dachten juist. Indien het oude gezegde waar is: "Zo denken de ketters, maar zij dolen" zijn wij niet de ketters, maar zitten ze op de regeringsbanken.

Door het goedkeuren van voorlopige kredieten, wat eerst in de Cultuurraad en vervolgens in de Vlaamse Raad een systeem schijnt te zijn, worden het Parlement en de Vlaamse Raad buiten spel gezet. Dit is een anti-democratische methode om het land te regeren. Deze politiek heeft tot gevolg dat de uitvoerende macht zich steeds meer macht toeëigent, terwijl het Parlement en de Vlaamse Raad langzaam

De heer K. Poma (PVV), fractievoorzitter, voert het woord.

uitsterven. Uiteindelijk gaan wij allen een roemloze dood tegemoet, blijkbaar in de grootste onverschilligheid.

Tegen het systematisch gebruik van deze voorlopige kredieten protesteert onze fractie met klem. Ze zal dan ook deze voorlopige kredieten niet goedkeuren.

De Voorzitter : Het woord is aan de heer De Rouck.

De heer De Rouck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, geachte collega's, ook de Volksunie zal tegen deze voorlopige kredieten stemmen. De argumenten werden grotendeels door mijn voorganger reeds uiteengezet.

Inderdaad, de begroting 1980 werd slechts in december 1980 behandeld en goedgekeurd en nu opnieuw, voor de tweede maal, staan wij voor een goedkeuring van voorlopige kredieten voor de maanden april, mei en juni. Wij geloven niet dat vóór de vakantie maanden nog een bespreking zal

plaatshebben omdat wij dan in volle vakantieëuforie zullen leven. Zo zullen wij in hetzelfde straatje zitten als in 1980 : behandeling van de begroting achteraf in plaats van vooraf.

Zo kan het in deze Vlaamse Raad niet verder gaan. Daarom zal de Volksunie tegen deze voorlopige kredieten stemmen. **(Applaus op de banken van de Volksunie)**

De Voorzitter : De heer De Bondt heeft het woord.

De heer F. De Bondt (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, Ministers, collega's, ik heb begrepen uit de toespraak van de rapporteur, collega Van Wambeke, die ik met zijn verslag feliciteer, dat thans samen aan de orde zijn de punten 1, 2 en 3 van de agenda van deze namiddag.

De heer K. Poma : Inderdaad.

De heer F. De Bondt : Ik zal dus terzeldertijd, in één en dezelfde uiteenzet-

ting, zeggen wat ik meende bij de behandeling van deze drie punten te moeten inbrengen.

Mijn eerste opmerking gaat over de ontwerpen 2 en 3 en over de budgettaire onzin die gepaard gaat met het introduceren van deze ontwerpen, althans onder de vorm en in de gedaante waarin de Raad ze vandaag kent.

Mijn tweede opmerking heeft betrekking op sommige artikelen van de drie ontwerpen : bij het eerste ontwerp op artikel 3, bij het tweede ontwerp op de artikelen 5, 6 en 7 en bij het derde ontwerp op de artikelen 5, 6, 7, 8 en 9 waarbij een begrotingstechniek in de budgettaire wet werd geïntroduceerd die ook, tot mijn spijt, gebruikelijk is in het Nationale Parlement.

Tenslotte zal ik ook iets zeggen over artikel 2 van het tweede ontwerp waar voorlopige kredieten voor de begroting 1981 worden uitgetrokken voor het gedeelte dat aan de Vlaamse Raad toekomt door toepassing van artikel 7 van de wet van 9 augustus 1980, namelijk het gedeelte van de gemeenschapsbegroting dat volgens behoefte tussen beide gemeenschappen wordt verdeeld en niet volgens een vaste verdeelsleutel.

Eerste punt. Het Nationaal Parlement heeft de dotatie 1981 voor de Vlaamse Raad en voor de Vlaamse Gemeenschap nog niet goedgekeurd. Daardoor is het de Executieve technisch nog niet mogelijk geweest de begroting 1981 te introduceren, zelfs indien de Executieve - wat ik niet betwijfel - reeds over deze begroting beschikt. Ik heb begrip voor de toestand waarin de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap zich bevindt, staande voor de carentie van het Nationaal Parlement op ciit stuk.

Mijns inziens komt het in dit geval de Vlaamse Executieve niet toe de Vlaamse Raad te verzoeken twaalfden te willen goedkeuren op basis van een niet geïntroduceerde begroting. Het is niet omdat de begroting 1981 nog niet is goedgekeurd dat die twaalfden moeten worden gevraagd op basis van de begroting 1981, maar wel omdat de Raad ze technisch nog niet heeft kunnen goedkeuren vermits de begroting nog niet is neergelegd. Dit is de cor-

De Bondt

recte waarheid. Derhalve ware het beter geweest - in de democratie wint de gene die de meerheid heeft, maar daarom niet noodzakelijk gelijk heeft, doch wij schikken ons naar deze regel omdat het de minst slechte is - de oudere tradities van het Nationale Parlement in eer te houden en voorlopige twaalfden te vragen op de door de Vergadering jongst goedgekeurde begroting. .

Dit gezegd zijnde, kom ik tot mijn tweede opmerking. Het is zó dat bij het invoeren van een budgettaire techniek voor het verrichten van kapitaalsuitgaven betrekking hebbende op kapitalen waarover de overheid op dat ogenblik nog niet beschikt, men toestaat dat de genothebber - gezin of publieke overheid - van deze toelagen beroep doet op een lening bij het Gemeentekrediet en dat tegelijkertijd met het toestaan van deze kapitaaltoelagen de subsidiërende overheid zich verbindt de financiële lasten van deze lening op zich te nemen, waardoor in feite de kapitaalstoelagen als kostprijs voor de gemeenschap, tenminste naar gelang de rentestand, het dubbele zijn van de eigenlijke kapitaalstoelagen. Dit heeft tot gevolg - en de Minister van de Vlaamse Gemeenschap zal het weten, want inzake gewestbegroting kennen we dat fenomeen - dat de lopende uitgaven na verloop omzeggens geheel worden in beslag genomen door het voldoen van de financiële verplichtingen gepaard gaande met deze operatie.

Tot op heden is dit één van de redenen waarom de nationale begroting in de post "Openbare Schuld" zo zwaar doorweegt en er geen ruimte is voor politiek. Als wij in de Vlaamse Raad die weg opgaan, kan ik u de verzekering geven dat over een paar jaar, ook voor het gedeelte "Gemeenschap", geen enkele ruimte zal zijn voor politiek. Mijn bezwaar tegen de artikelen in de begrotingswet waardoor deze techniek opnieuw wordt ingevoerd, is dus gegrond.

Mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, denk niet dat ik terzake geen enkele schijn van gevoeligheid heb voor de wetmatigheden waarin u bent gedrongen en dat u ook niet "ab

ovo" bent gestart. U moet inderdaad rekening houden met een aantal gewoonten, zoniet verplichtingen, die uw voorgangers op zich hadden genomen.

Mijn betoog is niet bedoeld om te zeggen dat ik het beter weet, maar wel om op een bescheiden wijze te onderstrepen dat het beter zou zijn - tenminste indien u verlangt dat wij nog ruimte hebben om aan politiek te doen - in de eerstvolgende begrotingsjaren dergelijke methode niet toe te passen en alleen kapitalen te verschaffen aan de ondergeschikte besturen en aan gezinnen - voor zover u over kapitalen beschikt - zoniet gaat u al de daaropvolgende jaren hypothekeken en geen enkele ruimte meer hebben voor enige politiek.

Tenslotte kom ik tot artikel 2 van het ontwerp 2.

In artikel 2 wordt dus - en ik rond het cijfer af - 677 miljoen ter beschikking gesteld voor het tweede trimester van 1981 voor de uitgaven van Nationale Opvoeding die tot de Gemeenschap behoren. Een belangrijk pakket daarvan, op jaarbasis, ongeveer 3,3 miljard, gaat naar de studietoelagen.

In artikel 7 van de wet van 9 augustus, die de financiering van de Gewesten en de Gemeenschappen regelt, is bepaald dat de verdeling volgens de behoeften gebeurt.

Wij hebben deze wetten goedgekeurd en wij functioneren naar gelang de inhoud van deze wetten. De rest van de dotatie van de Gemeenschap wordt verschaft volgens de verdeling 55/45.

Waarom gebeurt deze verdeling volgens de behoeften? Omdat het gaat om het kunstonderwijs, en om studietoelagen. Het zijn typische uitgaven die sterk gebonden zijn aan de kwantiteit, de omvang van de jonge bevolkingsgroepen in dit land, die dus niet kunnen worden gevat door de verdeling 55/45.

Als het gaat om behoeften, wordt bedoeld: objectieve, vastgestelde behoeften. Trouwens, de wetgever kan niet spreken over subjectieve behoeften, want in de politiek is niets subjectief. Het gaat om objectieve behoeften die tegensprekelijk k kunnen worden

De heer F. De Bondt (CVP)

vastgesteld en door de belanghebbenden van deze operatie op een gelijke wijze beoordeelbaar zijn.

Welnu, wat de studietoelagen betreft - en ik betwist dat niet - gaat het om een eigen exclusieve bevoegdheid van elk van de twee Gemeenschappen. De Gemeenschappen bepalen dus de wijze waarop de studietoelagen aan de kinderen van de eigen Gemeenschap worden toevertrouwd volgens eigen sociale en pedagogische preferenties - en wij zijn daar voorstander van - maar op basis van de aan de dag tredende preferenties bij de Vlaamse Gemeenschap, enerzijds, en de Franse Gemeenschap, anderzijds. Als men daarvan de optelling en de verdeling maakt, en meent dat dit de uitdrukking is van de behoeften door de wetgever bedoeld in artikel 7 van de wet van 9 augustus, denk ik, in alle bescheidenheid, dat men zich vergist, want die twee systemen liggen ten gronde uit elkaar. Wat het systeem voor het hoger onderwijs betreft, is het zo dat een student behorend tot een gezin met twee personen ten laste, en waarvan het inkomen 367.000 F bedraagt, in de Nederlandse Gemeen-

De Bondt

schap geen recht heeft op een studiebeurs terwijl in de Franse Gemeenschap een inkomensplafond van 392.000 F in aanmerking wordt genomen. Dat is de reglementering 1980-1981, wegens een verschillende indexering van de inkomensplafonds in de ene en de andere Gemeenschap.

Wat het secundair onderwijs betreft, is de zaak nog veel scherper gesteld. In dezelfde constellatie van twee personen ten laste, en voor zoveel men ouder is dan 14 jaar, heeft een gezin met een inkomen hoger dan 275.000 F, in Vlaanderen geen recht op een studiebeurs terwijl een gezin in Wallonië met een inkomen van 392.000 F wel recht heeft op een studiebeurs. De uitslag van die operatie gebruiken als behoeftenmaat voor de twee Gemeenschappen is niet juist.

De verslaggever heeft zoëven gezegd dat de Minister, in antwoord op een vraag van een commissielid, heeft geantwoord dat ook hij van mening is dat een dergelijke regeling niet juist is. Tot zover staan wij met de Minister op dezelfde golflengte. Maar als de Minister zou hebben gezegd dat hij dat wil vervangen door de verdeelsleutel 55/45, voorkomende in artikel 6 van de wet van 9 augustus, dan moet ik tot mijn spijt zeggen dat ik het met de Minister niet eens kan zijn. Ten eerste, omdat de Minister, als hij dat zou kunnen, de wet van 9 augustus zou moeten wijzigen, terwijl ik meen dat hij dergelijke intentie niet heeft. Ten tweede, omdat, als hij de wet van 9 augustus niet wijzigt, de Minister de wet moet naleven met het gevolg dat hij de behoeften op objectieve gronden dient te meten. De wijze van meting die thans wordt aangewend is niet houdbaar. Daarom heb ik ze bestreden.

Derhalve nodig ik de Executieve en ook de Regering uit dit punt nog te herzien. Dit is nog mogelijk. De stemming over de voorlopige twaalfden belet u niet de begroting 1981 op dit punt in overeenstemming met de wet van 9 augustus te brengen, zodanig dat, als men ons morgen vraagt de begroting 1981 goed te keuren, er geen aanleiding meer zal bestaan om hier terug het woord te vragen met betrekking tot dit punt. **(Applaus bij de leden van de CVP).**

De Voorzitter : De heer Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, heeft het woord.

De heer G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve **(op de tribune)**, : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, vooraleer te antwoorden op de door de heer De Bondt gestelde vragen wens ik de verslaggever te danken voor het uitstekende rapport en de toelichting die hij hier in openbare vergadering heeft verschaft. Aan de heer De Bondt wens ik het volgende te antwoorden : ten eerste, de voorlopige kredieten zijn inderdaad bepaald op basis van de in het ontwerp van begroting ingeschreven kredieten voor 1981. Daar is niets onregelmatig aan. Er bestaat geen enkele wettelijke beschikking waarin is bepaald dat de voorlopige twaalfden moeten worden vastgesteld op basis van de kredieten van het vorige jaar.

Inzake voorlopige kredieten wordt slechts één praktijk toegepast. Het is redelijk en normaal dat voor een begroting die voor de eerste maal wordt opgesteld binnen het stramien van de wetten op de staatshervorming, innovierend wordt gewerkt.

Ten tweede, de prefinanciering via het Gemeentekrediet die voor bepaalde kapitaaltoelagen door het Gewest wordt toegekend, is inderdaad een regeling die ook geldt in het Nationale Parlement en dus eveneens voor Nationale materies.

Het is niet juist dat men op die manier een hypotheek legt op de toekomst, of met andere woorden, het is niet juist dat men op die manier de mogelijke ruimte voor gewestelijke uitgaven beperkt. De grond van de zaak is dat de gewestelijke begroting in hoofdzaak een investeringsbegroting is, dit in vergelijking met de nationale begroting. Het is normaal dat de investeringsuitgaven geleidelijk aan een grotere impact krijgen op de lopende uitgaven. Dit is zo in de actuele stand van zaken. Het is nogal duidelijk dat vanaf volgend jaar, wanneer de Gewesten en de Gemeenschappen zullen beschikken over eigen ontvangsten en ook het volume van de uitgaven belangrijk zal zijn aangegroeid, aangezien de administratie en de normale

werking van de gewestelijke en de gemeenschapsadministraties op de eigen begroting worden aangerekend, deze verhouding zal worden gewijzigd.

In verband met artikel 2 is het dispuut over de verdeling van de kredieten weer opgedoken. Het is juist dat de culturele uitgaven van Nationale Opvoeding langs beide zijden worden gefinancierd volgens de behoeften. Er werd nochtans niet in de wet gezegd welke juist de culturele uitgaven van Nationale Opvoeding zijn. Er is geen definitie van gegeven en evenmin werd er ergens een opsomming opgenomen. Bijgevolg kan men zich afvragen waarover het precies gaat. Ik heb in de Commissie als mijn persoonlijke mening te kennen gegeven dat het beter zou zijn de uitgaven, verbonden met de studietoelagen, te onderwerpen aan de communautaire verdeelsleutel omdat het niet mogeelijk is de behoeften op een objectieve wijze en volgens dezelfde criteria vast te stellen. Immers, de criteria worden door de twee gemeenschappen autonoom bepaald. Dit geeft aanleiding tot de toestand die u daarstraks hebt gesignaleerd. Wanneer men de criteria kan vaststellen die in de twee taalregimes op dezelfde manier zouden gelden en op dezelfde manier zouden worden toegepast, dan is er geen enkel probleem. Bijgevolg, aangezien dit niet het geval is, is het te verkiezen dat men deze uitgaven ressorteert onder de gemeenschapsleutel.

De heer G. Geens (CVP), Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve

Geens

Binnen deze enveloppe kan men dan op een eigen wijze binnen de Gemeenschap een politiek op het stuk van de studietoelagen definiëren. Hierdoor ontstaat een veel algemener probleem dat verband houdt met de hele sector van Nationale Opvoeding. Wanneer men de normen, of wat dan ook, nationaal toepast, dan is het de logica zelve dat het resultaat van deze berekening wordt toegevoegd aan de dotaties en dat men aan de Gemeenschappen overlaat hoe men binnen deze dotaties het geld besteedt. Op die manier zou men komen tot een eigen strikte verantwoordelijkheid van de twee Gemeenschappen.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, een bondig antwoord op de vragen van de heer De Bondt.

De Voorzitter : de heer De Bondt heeft het woord.

De heer F. De Bondt : Mijnheer de Minister, u weet hoe gaarne ik zou volgen. Ik vind het pijnlijk, - maar het is mijn plicht - dat ik in een publieke vergadering moet bekennen u niet te kunnen bijvallen inzake artikel 2, dat handelt over de toepassing van een verdeling inzake Nationale Opvoeding tussen de Gemeenschappen. Het gaat over de globale som, op nationaal vlak gemeten, bestemd voor studietoelagen, voor 1981 van ongeveer 3,6 miljard frank.

De Minister en de Raad moeten weten dat, wanneer men de verdeling 55/45 neemt, de Vlaamse Gemeenschap 30 tot 40 procent verliest van wat thans reeds, op een foutieve basis toegekende gedeelte, dat in uw begroting is opgenomen.

Het is niet moeilijk, mijnheer de Minister, om op nationaal vlak een objectief criterium te hanteren dat de behoeften meet. Wanneer men de leeftijdsklasse neemt voor het secundair onderwijs en deze van het hoger onderwijs, gemeten volgens de gemiddelde participatiegraad van de Belgische bevolking voor het hoger onderwijs, heeft men een objectief criterium.

De heer G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter

van de Vlaamse Executieve : Dit is een misverstand. **Wanneer** men er in slaagt criteria vast te stellen die aan weerszijden van de taalgrens op dezelfde manier gelden en op dezelfde manier worden toegepast, is er geen probleem. Maar u hebt zelf op deze tribune onderstreept, mijnheer De Bondt, dat er verschillende criteria gelden in het ene en in het andere taalregime, gezien men bijvoorbeeld andere fiscaal belastbare inkomens in aanmerking neemt en andere referentiejaren.' Dat betekent bijgevolg een verschillende toepassing van de index enzomeer. Indien het mogelijk zou zijn objectieve criteria vast te stellen die op dezelfde manier voor de twee taalregimes zouden gelden, is het probleem vanzelfsprekend opgelost. Op die wijze heb ik het geformuleerd.

De heer F. De Bondt : Mijnheer de Minister, uw antwoord is buitengewoon interessant. Het zou er kunnen op wijzen dat u meent dat de globale middelen, waarover de Vlaamse Gemeenschap beschikt ingevolge de toepassing van de artikelen 4 tot 7 van de wet van 9 augustus 1980, voor de Vlaamse Raad een imperatief uitmaken om die middelen te besteden volgens de oorsprong van het respectievelijke artikel van de wet van 9 augustus 1980. **Zulks** danige opvatting is volkomen fout. Integendeel, wanneer wij voor de Vlaamse Gemeenschap 30 miljard ontvangen, kunnen wij dat bedrag besteden volgens de politieke wil van de Vlaamse Raad, gesteld dat er een goede samenspraak is tussen de Executieve en de Vlaamse Raad.

De heer G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve : Daartegen heb ik mij ook niet verzet, wel integendeel. Ik heb dat probleem niet aangeraakt, maar op dat vlak ben ik volledig met u akkoord.

De Voorzitter : De heer Anciaux heeft het woord.

De heer V. Anciaux (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, na de uiteenzetting van de Minister heb ik nog twee vragen.

Mijn eerste vraag betreft de Nederlandse Cultuurcommissie voor de Brusselse agglomeratie.

Vorige jaren werd de dotatie voor de NCC van Brussel met een afzonderlijk decreet geregeld.

Vandaag worden er dus voorlopige kredieten gevraagd aan de hand van drie ontwerpen van decreet. Is het door deze machtiging, die de Executieve zal krijgen, ook mogelijk voorschotten op de dotatie aan 'de NCC te geven, vermits - ik herhaal het - deze dotatie bij een ander decreet geregeld zal worden ? Ik zou graag op deze vraag een antwoord bekomen.

Mijn tweede vraag, mijnheer de Voorzitter, is veeleer gericht aan u en aan de Vlaamse Raad zelf.

Enkele jaren geleden waren wij het er in de daartoe geëigende commissie over eens het probleem van de NCC te bespreken, als het ware de werking ervan in het gehele Brusselse veld door te lichten. Wanneer de NCC in de huidige omstandigheden financiële moeilijkheden heeft en nogal wat protest en opmerkingen te verduren krijgt vanwege het veldwerk, zou het naar mijn oordeel dan ook nuttig zijn in de Vlaamse Raad en in de daartoe geëigende commissie een doorlichting te hebben van de werking en de financiële mogelijkheden van de NCC

Mijn tweede vraag richt ik dus meer bepaald tot u, mijnheer de Voorzitter.

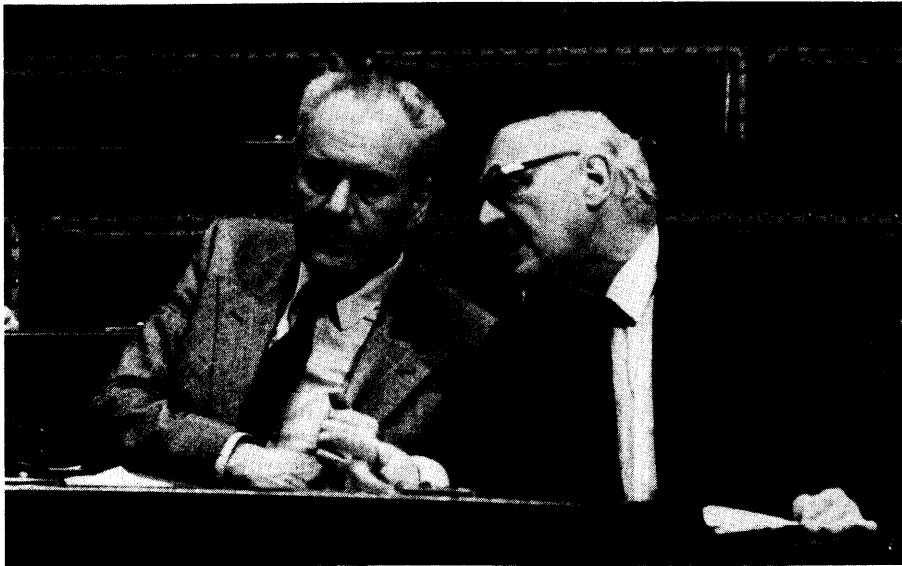
Zou het niet mogelijk zijn dat een commissie van de Vlaamse Raad daartoe inderdaad het initiatief zou nemen ? (**Applaus bij VU**)

De Voorzitter : De Minister van de Vlaamse Gemeenschap heeft het woord.

De heer G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve : Mijnheer de Voorzitter, een klein antwoord aan de heer Anciaux.

De kredieten voor de NCC komen voor in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Zij zijn bijgevolg gedekt door het ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (**Neen**)

De heren M. Gulle (SP), Minister van de Vlaamse Gemeenschap en de heer W. Calewaert (SP), Minister van Nationale Opvoeding in gesprek

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer C. De Clercq houdende goedkeuring van het Europees handvest "Sport voor allen", aangenomen te Brussel op 21 maart 1975 door de Eerste conferentie van Europese ministers verantwoordelijk voor de sport
— 95 (1980-1981)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Constant De Clercq houdende goedkeuring van het Europees handvest "Sport voor allen", aangenomen te Brussel op 21 maart 1975 door de Eerste conferentie van Europese ministers verantwoordelijk voor de sport.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Gheysen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Gheysen : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

De Voorzitter : De heer De Clercq heeft het woord.

De heer C. De Clercq : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, geachte collega's, dit voorstel van decreet stoelt op de beslissing van de Europese Ministers, verantwoordelijk voor de sport die werd getroffen op 21 maart 1975 in het Egmontpaleis te Brussel onder het voorzitterschap van mevrouw De Backer.

De landen die aan deze conferentie deelnamen waren België, Denemarken, de Duitse Bondsrepubliek, Finland, Frankrijk, Griekenland, Groot-Brittannië, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland alsmede Noorwegen, Spanje, Turkije, IJsland, Zweden en Zwitserland.

Ten einde de filosofie die aan de basis van dit decreet ligt even toe te lichten,

wil ik enkele zinnen uit de toespraak van mevrouw de Minister vermelden. In haar openingstoespraak zei mevrouw De Backer dat de sportbeoefening een essentieel element moet zijn voor het welzijnsstreven. Zij wees erop dat deze conferentie twee jaar lang werd voorbereid. Bij het aannemen van dit manifest "Sport voor allen" kwam het er volgens Mevrouw De Backer op aan de taak van de overheid vast te stellen op dit terrein en ook op terreinen die eventueel in aanmerking komen voor een samenwerking onder de verschillende Europese landen opdat de sport een verrijkende en verfrissende vrijetijdsbesteding zou kunnen worden.

De adjunct secretaris-generaal van de Raad van Europa, de heer Sforza, merkte op dat deze conferentie moest worden gehouden omdat men in alle landen van Europa een explosie van de vrijetijdsbesteding beleeft. In alle lidstaten overtreft de vraag naar mogelijk kheden tot sportbeoefening de beschikbare middelen en dat veroorzaakt technische en financiële problemen. De heer Sforza stelde tenslotte dat er wetgevende beschikkingen moesten komen om de regels van het handvest te realiseren. Dat was nu juist de zorg die bij uw Commissie voorzat en uw Commissie heeft éénparig dit voorstel van decreet aangenomen.

Het Europees handvest voor de sport vermeldt acht artikelen, waarin het recht op sportbeoefening wordt onderstreept. De sport moet bevorderd worden mede in functie van de ontwikkeling van de mens. De sport dient te worden bekeken samen met de andere beleidsopties, ook wat de cultuur betreft. De regeringen moeten waken over een goede samenwerking "overheid-organisaties". Er moeten maatregelen getroffen worden opdat de sportbeoefenaars zouden worden beschermd tegen uitbuiting, zowel van commerciële, politieke of financiële aard. Er moet een planning tot stand komen waarbij de georganiseerde culturele infrastructuur maximaal ter beschikking wordt gesteld. Er moet ook aandacht worden besteed aan de vrijetijdsbesteding in de natuur. Tenslotte moet bij elk programma in een bevoegd kader op elk niveau worden voorzien en dit moet als onmisbaar

De Clercq

worden beschouwd.

Ik dank de heer Gheysen voor zijn verslag, in het bijzonder voor de toelichting die hij op de bladzijden 4, 5 en 6 heeft toegevoegd. Dit is inderdaad een belangrijke verduidelijking van de voorliggende teksten, die als dusdanig het "Europees Handvest van de Sport voor Allen" kunnen worden genoemd.

Door de goedkeuring van dit voorstel van decreet zal de Vlaamse Raad niet alleen beantwoorden aan de zorgen en de vraag van de Raad van Europa, maar zal ook de basis worden gelegd waarop de sport voor allen verder zou kunnen worden bevorderd in het kader van ons cultureel beleid. (**Applaus bij de meerderheid**)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (**Neen**)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Een gedeelte van de CVP-fractie tijdens de vergadering

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 24 december 1980 waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981
— 11-C (1980-1981)-Nrs. 1 en 2
— 13 (1980-1981)-Nr. 2 (Verslag van het Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Wij gaan thans over tot de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 24 december 1980 waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981

Artikel 1

De bedragen van de voorlopige kredieten geopend door artikel 1 van het

decreet van 24 december 1980 waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse gemeenschap, voor het begrotingsjaar 1981, worden vervangen door de volgende bedragen :

- a) Lopende uitgaven :
F 5 416 800 000
- b) Kapitaaluitgaven :
— niet-gesplitste kredieten :
F 397 300 000
— ordonnanceringskredieten :
F 497 700 000
- **Geen opmerkingen ?**
A a n g e n o m e n .

Artikel 2

Het maximumbedrag aan verbintenissen, vastgesteld bij het tweede lid van artikel 5 van het decreet van 24 december 1980, waarvan sprake in het artikel 1 van dit decreet, wordt verhoogd van 475 000 000 frank tot 5 16 000 000 frank.

— **Geen opmerkingen ?**
A a n g e n o m e n .

Artikel 3

In het decreet van 24 december 1980 wordt een artikel 6bis ingelast dat luidt als volgt :

“Artikel 6bis.

De Ministers van de Vlaamse Gemeenschap en de Staatssecretarissen voor de Vlaamse Gemeenschap worden ertoe gemachtigd namens de Vlaamse Gemeenschap, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag aan de gewestelijke en lokale -besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen gedurende de eerste drie maanden van 1981 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 19 300 000 frank.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan wordt onderworpen aan het vi-

Voorzitter

sum van de van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de 10e van iedere maand, legt de controleur der vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor, die, eensdeels, het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand geïsoleerd werden en, anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die geïsoleerd werden sinds het begin van het jaar."

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1981.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

De hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet zal straks worden gehouden.

ONTWERP VAN DECREET waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn voor de dienst van de maanden april, mei en juni 1981

— 11-D (1980-1981)-Nrs. 1 en 2

— 13 (1980-1981)-Nr. 3 (Verslag van het Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Wij gaan thans over tot de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn voor de

dienst van de maanden april, mei en juni 1981.

Artikel 1

Voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981, worden geopend ten behoeve van de Vlaamse Executieve :

- a) Lopende uitgaven :
F 6 297 800 000
- b) Kapitaaluitgaven :
- Niet-gesplitste kredieten :
F 520 500 000
 - Ordonnanceringskredieten :
652 200 000

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 2

Voorlopige kredieten ten belope van 677 400 000 frank en 20 500 000 frank, respectievelijk voor de lopende uitgaven en voor de kapitaaluitgaven inzake de culturele uitgaven - Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, welke in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981, worden geopend ten behoeve van de Minister van Nationale Opvoeding en van de Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Adjunct voor Nationale Opvoeding.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 3

De voorlopige kredieten geopend bij dit decreet mogen niet aangewend worden tot lopende en kapitaaluitgaven vroeger niet toegelaten door de Wetgevende of de Decreterende macht.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 4

Door bemiddeling van de Ministers

van de Vlaamse Gemeenschap en de Staatssecretarissen voor de Vlaamse Gemeenschap wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Tijdens de eerste zes maanden van 1981 mogen deze verbintenissen gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 1031900 000 frank.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 5

De Ministers van de Vlaamse Gemeenschap en de Staatssecretarissen voor de Vlaamse Gemeenschap worden ertoe gemachtigd namens de Vlaamse Gemeenschap, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte besturen voor uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen gedurende de eerste zes maanden van 1981 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 225 600 000 frank.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 6

De Ministers van de Vlaamse Gemeenschap en de Staatssecretarissen voor de Vlaamse Gemeenschap worden ertoe gemachtigd namens de Vlaamse Gemeenschap, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de

Voorzitter

vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen gedurende de eerste zes maanden van 1981 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 38 500 000 frank.

— *Geen opmerkingen ?* *Aangenomen.*

Artikel 7

Elke verbintenis aan te gaan uit hoofde van de artikelen 5 en 6 hiervoor wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de 10e van iedere maand, legt de controleur der vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor, die, eensdeels, het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand geïviseerd werden, en anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die geïviseerd werden sinds het begin van het jaar.

— *Geen opmerkingen ?* *Aangenomen.*

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op 1 april 1981.

— *Geen opmerkingen ?* *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

De hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet zal straks worden gehouden.

ONTWERP VAN DECREET waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn om de werking van de openbare diensten te waarborgen tijdens de maanden april, mei en juni 1981

— 12-C (1980-1981)-Nrs. 1 en 2

— 14 (1980-1981)-Nr. 4 (Verslag van het Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn om de werking van de openbare diensten te waarborgen tijdens de maanden april, mei en juni 1981.

Artikel 1

Voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981, zijn geopend ten behoeve van de Vlaamse Executieve, onverminderd de bevoegdheid van de Raad om zelfstandig op te treden als ordonnateur inzake het krediet ingeschreven onder artikel 01 .01 van Afdeling 3 1 van Titel 1 van het ontwerp van begroting van het Vlaamse Gewest voor 1981 :

- a) Lopende uitgaven :
- Niet-gesplitste kredieten :
F 2 364 900 000
 - Ordonnanceringskredieten :
F 16 600 000
- b) Kapitaaluitgaven :
- Niet-gesplitste kredieten :
F 1 591 900 000
 - Ordonnanceringskredieten :
F 1 808 500 000

— *Geen opmerkingen ?* *Aangenomen.*

Artikel 2

De bij dit decreet verleende voorlopige kredieten mogen niet aangewend worden tot lopende en kapitaaluitgaven vroeger niet toegelaten door de Wetgevende of de Decreterende Macht.

— *Geen opmerkingen ?* *Aangenomen.*

Artikel 3

Met betrekking tot het artikel 60.0 1 .A-Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie van Titel IV van de tabel gevoegd bij het ontwerp van decreet houdende de begroting van het Vlaamse Gewest voor 1981, worden, voor de eerste zes maanden van 1981, nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot verloop van :

- a) Lopende verrichtingen :
- Sector "Economische Zaken"
F 803 100 000
 - Sector "Middenstand" :
F 819 000 000
- b) Kapitaalverrichtingen :
- Sector "Economische Zaken"
F 2 449 500 000
 - Sector "Middenstand"
F 903 600 000

— *Geen opmerkingen ?* *Aangenomen.*

Artikel 4

De Minister van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld bij artikel 6 van het koninklijk besluit van 4 november 1980 tot bepaling van de ministriële bevoegdheden voor de aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap, wordt ertoe gemachtigd de hieronder vermelde instellingen toe te laten verbintenissen aan te gaan, tijdens de eerste zes maanden van 1981, tot het naast elke instelling aangewezen bedrag in het kader van de sociale huisvesting :

- de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting : 6 895 100 000 frank ;
- de Nationale Landmaatschappij : 2 552 300 000 frank.

— *Geen opmerkingen ?* *Aangenomen.*

Artikel 5

De Staatssecretaris voor de Vlaamse

Voorzitter

Gemeenschap, bedoeld bij artikel 6 van het koninklijk besluit van 4 november 1980 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden voor de aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap, wordt ertoe gemachtigd, in naam van het Vlaamse Gewest, de verbintenis aan te gaan, op de vervalddag en binnen een maximumtermijn van tien jaar, aan de financiële instellingen de interest en de delging te betalen van de bedragen die zij voor rekening van het Vlaamse Gewest aan de bouwers en de kopers van volkswoningen en aan hen die hun woning saneren, verbeteren en aanpassen, betaald hebben als premies of als verminderingen van interest.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Tijdens de eerste zes maanden van 1981 mogen die verbintenissen 412 500 000 frank niet overschrijden.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 6

De Minister van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 4 november 1980 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden voor de aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap, wordt ertoe gemachtigd, namens het Vlaamse Gewest de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervalddag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Die verbintenissen mogen, tijdens de eerste zes maanden van 1981, gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 1250 000 000 frank.

— **Geen opmerkingen ?**

Aangenomen.

Artikel 7

De Minister van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 4 november 1980 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden voor de aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap, wordt ertoe gemachtigd, namens het Vlaamse Gewest, de verbintenis aan te gaan tot het betalen, op de vervalddag, aan de door de Minister van Financiën erkende kredietinstellingen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste twintig jaar, van leningen toegestaan aan industriële ondernemingen, in toepassing van de toelageregeling waarvan sprake is in de artikelen 33 en 34 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Deze verbintenissen mogen, tijdens de eerste zes maanden van 1981, gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 150 000 000 frank.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 8

De Minister van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 4 november 1980 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden voor de aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap, wordt ertoe gemachtigd, namens het Vlaamse Gewest, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervalddag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van gemeentewerken die vermeld zijn in artikel 2, §§ 1, Ven VI van het besluit van de Regent van 2 juli 1949, gewijzigd door latere koninklijke besluiten.

Die verbintenissen mogen, tijdens de

eerste zes maanden van 1981, gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 1530 000 000 frank.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 9

De Minister van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 4 november 1980 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden voor de aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap, wordt ertoe gemachtigd, namens het Vlaamse Gewest, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervalddag, aan de gesvestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder hun hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen, tijdens de eerste zes maanden van 1981, gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 50 000 000 frank.

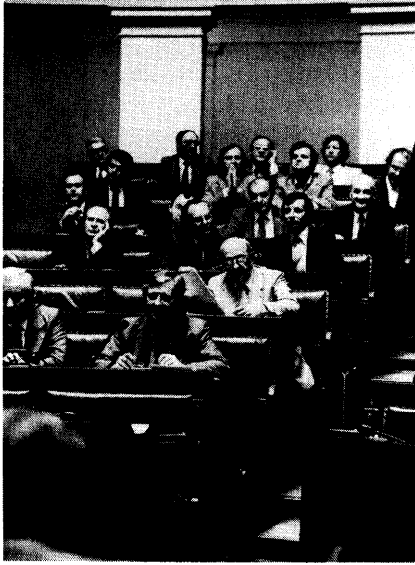
— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 10

Elke verbintenis aan te gaan krachtens artikelen 6 tot 9 van dit decreet, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de 10e van iedere maand legt de controleur der vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor, die, eensdeels, het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand geviseerd werden, en anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die geviseerd werden sinds het begin van het jaar.

— **Geen opmerkingen**
Aangenomen.

De VU-fractie

Artikel 11

Dit decreet treedt in werking op 1 april 1981.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer C. De Clercq houdende goedkeuring van het Europees handvest "Sport voor allen", aangenomen te Brussel op 21 maart 1975 door de Eerste conferentie van Europese ministers verantwoordelijk voor de sport

— 95 (1980-1981)-Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Constant De Clercq houdende goedkeuring van het Europees handvest "Sport voor allen", aangenomen te Brussel op 21 maart 1975 door de Eerste conferentie van Europese ministers verantwoordelijk voor de sport.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

Artikel 2

Het Europees handvest "Sport voor allen", aangenomen te Brussel op 21 maart 1975 door de Eerste conferentie van Europese ministers verantwoordelijk voor de sport, zal uitwerking hebben.

— **Geen opmerkingen ?**
Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen zo dadelijk de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

Dames en heren, thans ben ik verplicht toch een beetje aandacht te vragen, want zoniet weet men straks weeral niet waarover men heeft gestemd.

PROCEDURE

De Voorzitter : Dames en heren, alvorens wij de hoofdelijke stemmen houden, wil ik er uw aandacht op ves-

tigen dat een van de ontwerpen van decreet waarover wij moeten stemmen, een gewestelijke aangelegenheid betreft zoals bedoeld in artikel 107 quater van de Grondwet, waarvoor elf leden niet stemgerechtigd zijn krachtens artikel 50 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 4 van ons reglement.

Voor de goede gang van zaken stel ik derhalve voor eerst de twee ontwerpen en het voorstel van decreet in stemming te brengen waarover alle leden mogen stemmen en vervolgens de stemming te houden waaraan bedoelde leden niet mogen deelnemen. Op het geschikte moment zou ik dan de namen van de betrokken leden in herinnering brengen.

Is de Baad het daarmee eens ?
(Instemming)

Dan is aldus besloten.
Aan de eerstvolgende drie stemmingen nemen dus alle leden deel.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 24 december 1980 waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981
- 11-C (1980-1981)-Nrs. 1 en 2
- 13 (1980-1981)- Nr. 2 (Verslag van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende wijziging en aanvulling van het decreet van 24 december 1980 waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Voorzitter

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat :

141 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

113 leden hebben ja geantwoord ;
27 leden hebben neen geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden overgezonden.

Stemming

– Het lid dat zich heeft onthouden, wordt verzocht de reden voor zijn onthouding kenbaar te maken.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Adriaensens J. (Mevr.)
Aerts F.
Akkermans P.
Beerden G.
Blanckaert K.
Boel H.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buyse M. (Mevr.)
Cardoen G.
Carpels O.
Chabert J.
Claeys W.
Cools B.
Coppens E.
Coppieters A.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Bondt F.
De Clercq Constant
Deconinck A.
De Graeve J.
Deleack H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeulenaere-De Wilde F.
De Mey O.
De Pauw-Deveene L.
De Seranno J.
De Smeyter G.
Desutter E.
De Vlies P.
Devos G. (Mevr.)
De Weweire M. (Mevr.)
Dhoore L.

Dielens G. (Mevr.)
Dupré J.
Egelmeers I.
Féris J.
Galle M.
Geens G.
Gerits J.
Gheysen R.
Gijs R.
Hancke L.
Hostekint R.
Houben F.
Kelchtermans L.
Kuylen H.
Leemans E.
Lenaerts L.
Lenssens J.
Lindemans L.
Maes-Vanrobaeys M.L.
Mangelschots J.
Marchand C.
Mesotten W.
Moors C.
Nauwelaerts R.
Nauwelaerts-Thues J.
Nyffels G.
Olivier M.
Otte R.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters Renaat
Planckaert-Staessens C.
Ramaekers J.
Rommel-Souvagie A.
Rutten André
Rutten Mathieu
Seeuws W.
Sleecx J.
Smeers T.
Smets A.
Smitt C. (Mevr.)
Staels-Dompas N.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Tanghe F.
Temmerman G.
Toback L.
Turf-De Munter G.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandenabeele A.
Van den Brande L.
Vandenhove M.
Van den Nieuwenhuijzen J.
Van der Niepen P.
Van Dessel M.
Van Elewyck J.

Van Elslande R.
Vangeel J.
Vanhaverbeke A.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
van Waterschoot J.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Weckx H.
Willockx F.
Windels R.
Wyninckx J.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Bascour J.
Capoen M.
Caudron J.
Claes Albert
De Beul A.
Declercq Raphaël
De Cordier A.
De Coster M.
De Rouck G.
Desaeyere W.
Dillen K.
Herman-Michielsens L.
Kempinaire A.
Pans L.
Peeters Walter
Poma K.
Somers J.
Van Belle I.
Van Den Broeck O.
Van der Elst F.
Vanderpoorten H.
Vandersmissen E.
Van Ooteghem O.
Vansteenkiste E.
Verberckmoes F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Van Geyt L.

De heer L. Van Geyt : Ik heb mij onthouden, Mijnheer de Voorzitter, om de gewone redenen bij de voorlopige kredieten.

ONTWERP VAN DECREET waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn voor de dienst van de maanden april, mei en juni 1981

— 11-D (1980-1981)-Nrs. 1 en 2

— 13 (1980-1981)-Nr. 3 (Verslag van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn voor de dienst van de maanden april, mei en juni 1981.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

141 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
110 leden hebben ja geantwoord ;
28 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden overgezonden.

Stemming

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de redenen voor hun onthouding kenbaar te maken.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Adriaensens J. (Mevr.)
Aerts F.
Akkermans P.
Beerden G.
Blanckaert K.
Boel H.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buyse M. (Mevr.)
Cardoen G.

Carpels O.
Chabert J.
Claeys W.
Cools B.
Coppens E.
Coppieeters A.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Clercq Constant
Deconinck A.
De Graeve J.
Deleecq H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeulenaere-De Wilde F.
De Mey O.
De Pauw-Deveene L.
De Seranno J.
De Smeyter G.
Desutter E.
De Vlies P.
Devos G. (Mevr.)
De Weweire M. (Mevr.)
Dhoore L.
Dielens G. (Mevr.)
Egelmeers I.
Féris J.
Galle M.
Geens G.
Gerits J.
Gheysen R.
Gijs R.
Hancké L.
Hostekint R.
Houben F.
Kelchtermans L.
Kuylen H.
Leemans E.
Lenaerts L.
Lenssens J.
Lindemans L.
Maes-Vanrobaeys M.L.
Mangelschots J.
Marchand C.
Mesotten W.
Moors C.
Nauwelaerts R.
Nauwelaerts-Thues J.
Nyffels G.
Olivier M.
Otte R.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters Renaat
Planckaert-Staessens C.
Ramaekers J.
Rommel-Souvagie A.
Rutten André
Rutten Mathieu
Seeuws W.

Sleeckx J.
Smeers T.
Smets A.
Smitt C. (Mevr.)
Staels-Dompas N.
Steverlyncx A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Tanghe F.
Temmerman G.
Tobback L.
Turf-De Munter G.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandenabeele A.
Van den Brande L.
Vandenhove M.
Van den Nieuwenhuijzen J.
Van der Niepen P.
Van Dessel M.
Van Elewyck J.
van Elslande R.
Vangeel J.
Vanhaverbeke A.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
van Waterschoot J.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Weckx H.
Willockx F.
Windels R.
Wyninckx 3.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Bascour J.
Capoen M.
Caudron J.
Colla F.
De Beul A.
Declercq Raphaël
De Cordier A.
De Coster M.
De Rouck G.
Desaeyere W.
De Winter A.
Dillen K.
Herman-Michielsens L.
Jorissen W.
Kempinaire A.
Pans L.
Peeters Walter
Poma K.

Voorzitter

Somers J.
Van Belle I.
Van Den Broeck O.
Van der Elst F.
Vanderpoorten H.
Vandersmissen E.
Van Ooteghem O.
Vansteenkiste E.
Verberckmoes F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Claes Albert
De Bondt F.
Van Geyt L.

De heer L. Van Geyt : Ik heb mij onthouden, Mijnheer de Voorzitter, om dezelfde reden als steeds bij de stemming over de voorlopige kredieten.

De heer A. Claes : Ik ben afgesproken met Minister Coens, Mijnheer de Voorzitter.

De heer F. De Bondt : Ik verwijs naar mijn uiteenzetting in de algemene bespreking, Mijnheer de Voorzitter.

Het resultaat van een van de stemmen van de Raad verschijnt op het stembord

VOORSTEL VAN DECREET van de heer C. De Clercq houdende goedkeuring van het Europees handvest "Sport voor allen", aangenomen te Brussel op 21 maart 1975 door de Eerste conferentie van Europese ministers verantwoordelijk voor de sport

— 95 (1980-1981)-Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Constant De Clercq houdende goedkeuring van het Europees handvest "Sport voor allen", aangenomen te Brussel op 21 maart 1975 door de Eerste conferentie van Europese ministers verantwoordelijk voor de sport.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

142 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
142 leden hebben ja geantwoord ;

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden overgezonden.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Adriaensens J. (Mevr.)
Aerts F.
Akkermans P.
Anciaux V.
Baert F.
Bascour J.
Beerden G.
Blanckaert K.
Boel H.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buyse M. (Mevr.)
Capoen M.
Cardoen G.
Carpels O.
Caudron J.
Cauwenberghs F.

Chabert J.
Claes Albert
Claeys Walter
Colla F.
Cools B.
Coppens E.
Coppieters A.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Beul A.
De Bondt F.
De Clercq Constant
Declercq Raphaël
De Cordier A.
De Coster M.
De Graeve J.
Deleecq H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeulenaere-De Wilde F.
De Mey O.
De Pauw-Deveen L.
De Rouck G.
Desaeyere W.
De Seranno J.
De Smeyter G.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Weweire M. (Mevr.)
De Winter A.
Dhoore L.
Dielens G. (Mév.)
Dillen K.
Dupré J.
Egelmeers I.
Férrir J.
Galle M.
Geens G.
Gerits J.
Gheysen R.
Gijs R.
Hancké L.
Herman-Michielsens L.
Hostekint R.
Houben F.
Jorissen W.
Kelchtermans L.
Kempinaire A.
Kuylen H.
Leemans E.
Lenaerts L.
Lenssens J.
Lindemans L.
Maes-Vanrobaeys M.L.
Mangelschots J.
Marchand C.
Mesotten W.
Moors C.
Nauwelaerts R.
Nauwelaerts-Thues J.

Voorzitter

Nyffels G.
Olivier M.
Otte R.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters Renaat
Peeters Walter
Planckaert-Staessens C.
Poma K.
Ramaekers J.
Rommel-Souvagie A.
Rutten André
Rutten Mathieu .
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smeers T.
Smets A.
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Staels-Dompas N.
S teverlyncx A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Tanghe F.
Temmerman G.
Tobback L.
Turf-De Munter G.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Van Belle I.
Vandenabeele A.
Van den Brande L.
Van Den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Nieuwenhuijzen J.
Van der Elst F.
Van der Niepen P.
Vanderpoorten H.
Vandersmissen E.
Van Dessel M.
Van Elewyck J.
Van Elslande R.
Vangeel J.
Van Geyt L.
Vanhaverbeke A.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey R.
Vansteenkiste E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
van Waterschoot J.
Verberckmoes F.

Verbist A.
Verhaegen Guido
Weckx H.
Willockx F.
Windels R.
Wyninckx J.

PROCEDURE

De Voorzitter : Dames en heren, alvorens tot de volgende stemming over te gaan, breng ik nog even de namen in herinnering van de leden die aan deze stemming niet mogen deelnemen.

Het zijn :

- voor de CVP : de heer Cornelis,
de heer De Kerpel,
de heer Lindemans,
mevrouw Steyaert,
de heer Weckx ;
- voor de SP : mevrouw De Pauw-
Deveen ;
- voor de PW : de heer De Winter,
de heer Février ;
- voor de VU : de heer Anciaux,
de heer Van der Elst ;
- voor de KP : de heer Van Geyt.

ONTWERP VAN DECREET waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn om de werking van de openbare diensten te waarborgen tijdens de maanden april, mei en juni 1981

— 12-C (1980-1981)-Nrs 1 en 2
— 14 (1980-1981)-Nr. 4 (Verslag van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1981 en bestemd zijn om de wer-

king van de openbare diensten te waarborgen tijdens de maanden april, mei en juni 1981.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

135 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

106 leden hebben ja geantwoord ;

27 leden hebben neen geantwoord ;

2 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiemede de uitslag van de stemming aan.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden overgezonden.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Adriaensens J. (Mevr.)
Aerts F.
Akkermans P.
Blanckaert K.
Boel H.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buyse M. (Mevr.)
Cardoen G.
Carpels O.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Claeys W.
Cools B.
Coppens E.
Coppieters A.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Clercq Constant
Deconinck A.
De Graeve J.
Deleek H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeulenaere-De Wilde F.
De Mey O.
De Seranno J.
De Smeyter G.
Desutter E.
De Vlies P.
Devos G. (Mevr.)
De Weweire M. (Mevr.)
Dhoore L.
Dielens G. (Mevr.)
Dupré J.

Voorzitter

Egelmeers I.
Féris J.
Galle M.
Geens G.
Gheysen R.
Gijs R.
Hancké L.
H o s t e k i n t R .
Houben F.
Kelchtermans L.
Kuylen H.
Leemans E.
Lenaerts L.
Lenssens J.
Maes-Vanrobaeys M.L.
Mangelschots J.
Marchand C.
Mesotten W.
Moors C.
Nauwelaerts R.
Nauwelaerts-Thues J.
Nyffels G.
Olivier M.
Otte R.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters Renaat
Planckaert-Staessens C.
Ramaekers J.
Rommel-Souvagie A.
Rutten André
Rutten Mathieu
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smeers T.
Smets A.
Smitt C. (Mevr.)
Staels-Dompas N.
Steverlynck A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Tanghe F.
Temmerman G.
Tobback L.
Turf-De Munter G.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandenabeele A.
Van den Brande L.
Vandenhove M.
Van den Nieuwenhuijzen J.
Van der Niepen P.
Van Dessel M.
Van Elewyck J.
Van Elslande R.
Van Geyt L.
Vanhaverbeke A.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.

Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
van Waterschoot J.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Willockx F.
Windels R.
Wyninckx J.

NEEN hebben geantwoord :

Baert F.
Bascour J.
Capoen M.
Caudron J.
Colla F.
De Beul A.
Declercq Raphaël
De Cordier A. ,
De Coster M.
De Rouck G.
Desaeyere W.
Dillen K.
Herman-Michielsens L.
Jorissen W.
Kempinaire A.
Pans L.
Peeters Walter
Poma K.
Somers J.
Van Belle I.
Van Den Broeck O.
Vanderpoorten H.
Vandersmissen E.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Vansteenkiste E.
Vanberckmoes F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Claes Albert
De Bondt F.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 65)

— **Interpellatie van de heer F. Colla tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve (G. Geens) over de ongehoorde concurrentie vanwege de RVA ten opzichte van de wettelijk georganiseerde privé-uitzendkantoren**

De Voorzitter : Aan de orde is de inter-

pellatie van de heer Colla tot de heer Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, over de ongehoorde concurrentie vanwege de RVA ten opzichte van de wettelijke georganiseerde privé-uitzendkantoren.

De heer Colla heeft het woord.

De heer F. Colla (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren ministers, geachte collega's, op 17 december jongstleden hield ik een gelijkaardige interpellatie in de Kamer, gericht tot de Minister van Arbeid en Tewerkstelling, Dewulf. Deze kon mij, gelet op de nieuwe bevoegdheidsverdelingen, slechts zeer summier antwoorden.

Vandaar dat ik mij, met toepassing van artikel 6,§ 1, punt IX van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, tot u richt.

Met meer dan voldoende publiciteit en commentaar heeft de BRT voor enige tijd de oprichting en opening van de "T-service", een nieuwe dienst van de RVA te Antwerpen, aangekondigd. De service werd aangekondigd als het eerste uitzendkantoor van de RVA te Antwerpen, na gelijkaardige diensten te Luik en te Gent.

De bedoeling van de dienst is duidelijk ; de ondernemingen worden onder druk gezet om niet langer personeel aan te werven via de privé-uitzendbureaus, die zo maar even 25 000 personen tewerkstellen, en dat terwijl onze Eerste Minister voor het economisch herstel wil steunen en vertrouwen op de privé-ondernemingen.

Graag wil ik er op wijzen dat deze T-service niet voldoet aan de betekenis van uitzendbureau in de zin eraan gegeven door de wet van 28 juni 1976.

De RVA stelt in de door haar opgestelde arbeidsovereenkomsten dat de RVA geacht wordt werkgever te zijn wat betreft het vervullen van de sociale verplichtingen van de werkgever, en niet zoals het koninklijk besluit voorschrijft : "treedt in de plaats van..." (artikel 3 van het koninklijk besluit van 23 oktober 1978).

Dit is onwettelijk en kan ernstige gevolgen hebben zowel voor de werkge-

ver, de tijdelijke werknemer en de RVA. Of gelden rechtsregels niet langer meer voor overheidsinstellingen ?

Trouwens, het antwoord van de minister van Arbeid is duidelijk : "de nieuwe T-service zorgt enkel voor tijdelijke arbeid, wat niet hetzelfde is als uitzendarbeid. De T-dienst zal de werkgever ook ontlasten van sociale en andere formaliteiten. Het koninklijk besluit van 23 oktober 1978 bepaalt dat de RVA in de plaats treedt van de werkgever. Dit remt echter de werking van de T-dienst af. Daarom worden andere oplossingen gezocht. Er wordt nu gezegd dat de RVA geacht wordt de werkgever te zijn. De RVA moet ten volle juridisch als werkgever kunnen optreden en op gelijke voet worden gesteld met de uitzendbureaus. Ten slotte wacht de minister nog op nieuwe adviezen om de wet te kunnen wijzigen waarbij rekening zal worden gehouden met de noodzaak om de T-diensten een identiek statuut te geven als dit van de privé-uitzendbureaus".

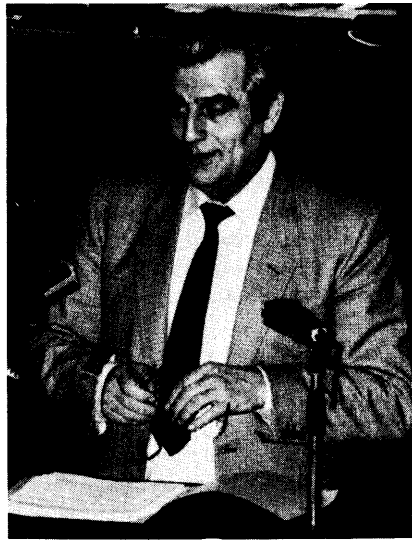
Tot daar het antwoord van de Minister van Arbeid.

Dus kunnen wij besluiten dat op het ogenblik de T-service zelf nog onwettelijk is.

Mijnheer de Minister, mag ik enkele woorden wijden aan de kostprijsberekening ? 1 pct. wordt door de T-diensten aangerekend. Om welke dienst te bewijzen ? Kan men werkelijk beweren dat de T-service volledig los staat van de andere diensten van de RVA en dit zowel wat betreft personeelskosten, gebouwen en onderhoud, formulieren en documenten, publiciteitskosten evenals lonen en sociale lasten ?

De RVA geeft 65 pct. loon als voorschot en factureert de loonkosten verhoogd met 1 pct.

Hier blijkt eens te meer welke discriminatie wordt gemaakt tussen de privé-uitzendbureaus en de T-service. Op grond van een koninklijk besluit moeten de uitzendkrachten door de uitzendburelen om de week worden uitbetaald en moeten de gebruikers van het uitzendpersoneel een voor-

De heer F. Colla (PVV), tijdens zijn interpellatie

schot van 100.000 F betalen.

De RVA had op een bepaald ogenblik reeds drie maanden achterstand bij het factureren en, rekening houdend met de momenteel geldende interesten alleen, kan men gerust aanvoeren dat de RVA aan die 1 pct. nog niet de interesten kan betalen. Uiteraard is het dan normaal dat de belastingbetaler, met andere woorden, de gemeenschap, het deficit voorgeschoteld krijgt.

In dit verband wil ik graag aanstippen dat vele sociale secretariaten, die geen loonvoorschotten betalen, meer dan 1 pct. rekenen, louter en alleen om de loonsverrekeningen te doen ; dat eventuele slechte betalende - en die zullen er ook zijn - waartegen geen verhaal mogelijk zal zijn, ook door die 1 pct. moeten gedekt worden, met andere woorden de RVA bezit geen enkele bescherming tegen slechte betalende. Bijgevolg zal de gemeenschap er moeten voor opdraaien, omdat de RVA een dienst wil aanbieden onder de kostprijs.

Mijnheer de Minister, mag ik u er ook aan herinneren dat de privé-uitzend-

kantoren juridisch moeten georganiseerd zijn als naamloze vennootschappen, met een minimum gestort kapitaal van 1.200.000 F. Bovendien zijn zij aan de BTW onderworpen, hetgeen uiteraard de aangerekende kost nog verhoogt. Daarom onze vraag : moet de RVA eveneens BTW aanrekenen ?

Privé-uitzendkantoren mogen geen interimpersoneel uitzenden naar bouw- en vervoerbedrijven. Mijn vraag luidt : is dit ook geldig voor de RVA Teledienst ?

Verder, is het waar dat werkonwilligen, die door de RVA T-dienst worden aangezocht om een interimarbeid uit te voeren, niet aan de RVA-diensten worden gesignaleerd als werkweigeraars, indien zij het aangeboden werk niet aanvaarden ?

Mijnheer de Minister, mag ik u vragen hoe de controle van het Rekenhof mogelijk zal zijn ? Wat gebeurt er verder indien uitzendkrachten door de T-dienst naar een bedrijf worden gestuurd, dat nadien onsolvabel blijft of failliet wordt verklaard ? Zal dan de gemeenschap het verschil moeten bijbetalen of zijn zij bevoorrechte schuldeisers, wat voor de privé-uitzendkantoren zeker niet wordt aanvaard ?

Mijnheer de Minister, het komt mij voor - en ik wil niet vooruitlopen op de besprekingen die momenteel in de Nationale Arbeidsraad plaatsgrijpen, - dat wanneer een overheidsdienst zich op het terrein van de privé-uitzendbureaus gaat bewegen, het ons als normaal voorkomt dat de ene zowel als de andere dezelfde rechten, dezelfde lasten en dezelfde plichten hebben.

Alle werkelijke kosten die voortvloeien uit de activiteiten van de "T-service" moeten volledig en integraal aangerekend en in de rekeningen teruggevonden worden. Het enige verschil zijn de eventuele winsten die kunnen worden gemaakt.

Dan stel ik mij de vraag hoe de controle door het Rekenhof zal gebeuren inzake de gedane kosten van de RVA in "T-service".

Eens te meer voert de Staat of Staats-

Colla

dienst - veel verschil maakt het natuurlijk niet - een politiek van twee maten en twee gewichten qua uitgaven en qua wettelijke voorschriften. De bedoeling hiervan kan vanzelfsprekend zijn de privé-bureaus uit te schakelen. Sommige sociale partners steken in dat verband hun bedoelingen niet onder stoelen of banken. Betekent dit dat de overheidsinstellingen hen desbetreffend voldoening moeten geven? Is men in dit land reeds zover geraakt dat een objectieve aanpak niet meer mogelijk is? Het zou eens te meer een blijk van wantrouwen zijn tegenover het privé-initiatief en dit op een ogenblik dat zelfs de Eerste Minister de privé-ondernemingen tracht te stimuleren.

Thans kom ik tot mijn laatste vraag.

Mag om het even wie dezelfde "service" in dezelfde voorwaarden verzorgen als de RVA de T-service verzorgt?

Mijnheer de Minister, ik verwacht een duidelijk antwoord op de door mij aangehaalde problemen en zal met veel aandacht naar u luisteren. (*Applaus bij de PVV*)

De Voorzitter: De heer Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, heeft het woord.

De heer G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve: Mijnheer de Voorzitter, geachte Vergadering, ik heb met belangstelling geluisterd naar de interpellatie van de heer Colla. Ik zal hem dan ook een zo volledig mogelijk antwoord verstrekken.

De plaatsingsdienst die door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening werd opgericht - in het Vlaamse land alleen maar in één centrum, namelijk te Antwerpen - richt zich niet tot uitzendkrachten, maar wel tot tijdelijke werknemers. Dat zijn inderdaad twee verschillende begrippen.

Deze plaatsingsdienst werd opgericht in toepassing van het koninklijk besluit van 23 oktober 1978 betreffende de aanwerving en de plaatsing van werknemers door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, met het oog op het verrichten van tijdelijke arbeid.

Dit is dus de grondslag van de oprichting.

Deze dienst werd overigens uitgebouwd onder de benaming "Dienst voor Tijdelijke Arbeid". Daar deze term ietwat omslachtig is, werd de dienst in afkorting "T-service" genoemd.

Ik betreur echter, zoals de heer Colla trouwens, dat er een verwarring zou ontstaan zijn tussen de begrippen "uitzendarbeid" en "tijdelijke arbeid". Dat zijn inderdaad twee verschillende ideeën.

Het is echter niet zo gemakkelijk de openbare opinie altijd van in het begin de juiste definitie van de twee begrippen bij te brengen.

Ik zou er de aandacht van de interpellant willen op vestigen dat de oorsprong van deze begripsverwarring niet moet gezocht worden bij de diensten van de RVA.

Een noodzakelijk te vervullen voorwaarde opdat de diensten voor tijdelijke arbeid zouden uitgroeien tot een succes, bestaat erin dat deze diensten aan de werkgevers, die op hen een beroep doen, eenzelfde dienstverlening als de uitzendbureaus waarborgen. Dat is het uitgangspunt. Er wordt dienst verleend, niet alleen aan de werknemers, maar ook aan de werkgevers.

Zoals u weet, werden de uitzendbureaus erkend krachtens de wet van 28 juni 1976.

De Dienst voor Tijdelijke Arbeid moet, op verzoek van de werkgever, deze kunnen ontlasten van alle administratieve, fiscale en sociale formaliteiten.

Welnu, het besluit van 23 oktober 1978, waarnaar ik zoeven heb verwezen, en inzonderheid artikel 3 bepaalt dat, wanneer de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening belast wordt met de betaling van het loon, hij in de plaats treedt van de werkgever voor het vervullen van al zijn verplichtingen inzake sociale zekerheid en inkomstenbelastingen. Het geldt dus niet alleen voor de sociale zekerheid, maar ook voor de fiscus. Het betreft dus alle verplichtingen opgelegd bij wet of reglement.

De heer G. Geens (CVP), Voorzitter van de Vlaamse Executieve, voert het woord

In de praktijk heeft de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening echter heel wat moeilijkheden ondervonden om deze taak te volbrengen. Daarom werd naar een andere oplossing gezocht en wordt overwogen het begrip "treedt in de plaats van de werkgever" te vervangen door "wordt geacht werkgever te zijn".

De Nationale Arbeidsraad - u hebt daar ook naar verwezen - heeft zich over deze kwestie gebogen in het kader van de werkzaamheden omtrent de verlenging van de wet van 28 juni 1976 houdende voorlopige regeling van de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van de gebruikers.

Welnu, in het advies nummer 662 van 30 oktober 1980 zijn de organisaties, in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigd - en dat zijn zowel de werknemersorganisaties als werkgeversorganisaties - van mening dat de RVA juridisch als volwaardig werkgever moet kunnen optreden ten aanzien van de tijdelijke werknemers die door bemiddeling van de RVA zijn tewerkgesteld.

Wij zijn dus ook van oordeel - als u A zegt moet u ook B zeggen - dat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

Geens

in de uitoefening van zijn opdrachten op voet van gelijkheid moet worden geplaatst vergeleken met de erkende uitzendbureaus wat, met name het beheer en de uitbatingsvoorwaarden betreft. Wanneer ik zeg "op voet van gelijkheid" impliceert zulks vanzelfsprekend zowel op het gebied van rechten als van plichten.

Zodra ik zal beschikken over het advies van het Beheerscomité van de RVA – tot nog toe heb ik alleen maar gesproken over het advies van de Nationale Arbeidsraad – zal over de taak van deze instelling op het vlak van de tijdelijke arbeid worden gesproken. Van zodra ik ook het definitieve advies heb van de Nationale Arbeidsraad over de eventuele herziening van de wet van 1976 zullen wij dus over de nodige elementen beschikken om de beste oplossing te kiezen. Deze oplossing zal, overeenkomstig de wil van de wetgever in 1976 – het betreft een wetgeving waaraan u zelf hebt medegewerkt, mijnheer Colla, – aan een overheidsinitiatief inzake tewerkstelling een gelijke concurrentiepositie moeten bieden als aan de privé-sector. Trouwens, dit principe wordt niet alleen hier toegepast maar ook bv. op het gebied van de openbare kredietinstellingen.

Krachtens de wet van 28 december 1944, dus de besluitwet inzake de sociale zekerheid der arbeiders en meer bepaald artikel 7, 3°, a, heeft de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening als taak de aanwerving en de plaatsing van werknemers te bevorderen en te organiseren. In deze wet bestaat geen enkel onderscheid tussen arbeiders of werknemers die geplaatst worden voor onbepaalde tijd en arbeiders die geplaatst worden voor een beperkte duur. Bijgevolg heeft de RVA dezelfde taak ten aanzien van de tijdelijke werknemers.

Wat de organisatie van de T-service betreft, gaat het hier dus om een gespecialiseerde plaatsingsdienst van de RVA welke op dezelfde voet van gelijkheid staat met de andere diensten van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. In geen enkele wetgeving en in geen enkele reglementering is bepaald dat de T-service op zichzelf eco-

nomisch leefbaar moet zijn.

(De heer Lindemans treedt als Voorzitter op)

De heer F. Colla : Wie betaalt het deficit ?

De heer G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve : De RVA heeft een algemene bevoegdheid over de plaatsing van werknemers. Er werd geen onderscheid gemaakt tussen tijdelijke werknemers, of werknemers die voor onbepaalde tijd worden geplaatst. Dit is een gespecialiseerde dienst voor het plaatsen van tijdelijke werknemers omdat het gaat over specifieke omstandigheden en specifieke verplichtingen die helemaal anders zijn dan bij het plaatsen van werknemers die niet tijdelijk zijn of niet geacht zijn tijdelijk te worden tewerkgesteld. Daarenboven, en dat is te wijten aan de recente datum van het initiatief, bevindt deze dienst zich nog altijd in een experimenteel stadium zodat op het ogenblik het niet mogelijk is een juiste kostenraming te maken van de nieuwe dienst. Bijgevolg moet ook het bedrag van de administratiekosten en het bedrag van de borgtocht, die wordt gevraagd aan de werkgever in ruil voor de diensten die door de RVA worden gepresteerd, in een experimentele context worden geplaatst. Het spreekt vanzelf dat de gegevens waarover wij nu beschikken ons niet toelaten de kosten exact te evalueren. Er zijn twee experimenten geweest in andere landsgedeelten, namelijk in Luik en in Brussel, experimenten van vrij recente datum. Het is evident dat men de uitslag van die experimenten moet afwachten vooraleer men de juiste raming van de kosten van de T-service kan evalueren. Het is een belangrijk initiatief dat niet alleen ten goede komt aan de werknemers maar ook aan de werkgevers.

U hebt gezinspeeld op de ongelijkheid in concurrentievoorwaarden. De openbare dienst RVA, die aan het bedrijfsleven in het algemeen, belangrijke diensten bewijst op het stuk van de aanwerving van arbeidskrachten, mag volgens de wet geen onderscheid maken tussen de plaatsing van tijdelijke werknemers of de plaatsing van werknemers volgens het algemeen regime

van de arbeidswetgeving.

Ziedaar mijn antwoord op de verschillende vragen die u hebt gesteld.

De Voorzitter : De heer Colla heeft het woord.

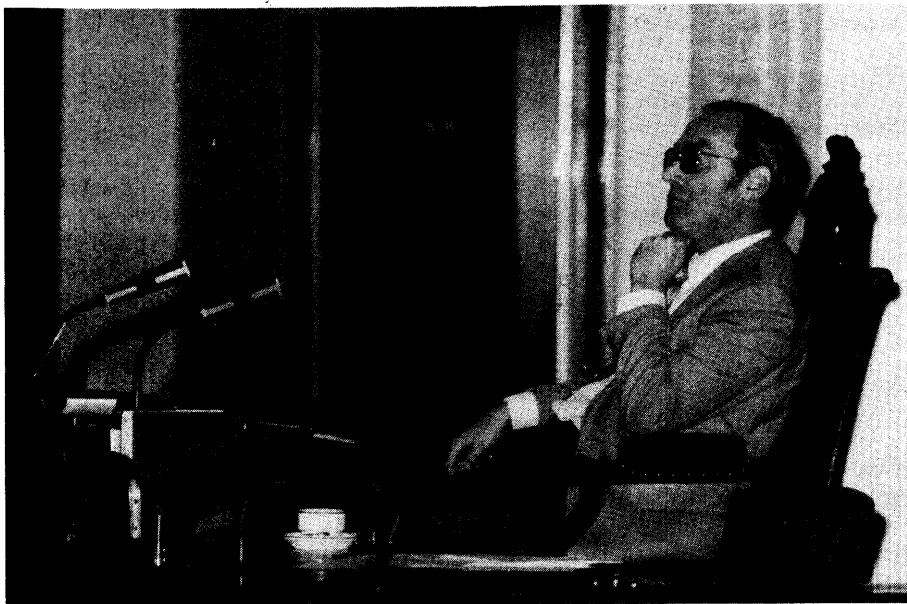
De heer F. Colla (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het was niet mijn bedoeling dat aan de RVA zou worden verboden die service te verlenen. Het was alleen mijn bedoeling de aandacht erop te vestigen dat er een dienst wordt opgericht, die zonder twijfel enkele tientallen miljoenen aan de Gemeenschap zal kosten. Ik heb u enkel willen verwittigen dat de kosten die door de RVA worden berekend, onvoldoende zijn om de uitgaven te dekken. Wanneer men dan anderszijds de berichten leest dat men bepaalde maatregelen gaat nemen om verlieslatende parastatale instellingen eventueel op te doeken, dan geloof ik dat het ogenblik gekomen was om daarop uw aandacht te vestigen.

Ten tweede hebt u mij niet geantwoord op mijn vraag betreffende het toezicht van het Rekenhof in verband met deze bepaalde service van de RVA. Voor andere diensten wordt aan de RVA niets betaald. Nu wordt 1 pct. gevraagd als vergoeding voor de kosten. Daarom wens ik te weten hoe het Rekenhof daarop toezicht zal uitoefenen.

Tenslotte wil ik u nog een concrete vraag stellen. Mag de T-service tijdelijke arbeidskrachten uitzenden naar bouw- en vervoerondernemingen, wat door privé-uitzendkantoren verboden is ?

De heer G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve : Ik meen dat het pessimisme van de heer Colla ongegrond is. De heer Colla weet zelf dat hij overdreven cijfers heeft geciteerd. Het gaat hier niet om een dienst die tientallen miljoenen tekorten zal boeken, gelet op de beperktheid van de dienst zelf.

De heer F. Colla : Mijnheer de Minister, alleen reeds met het secretariaat, de loonsberekening, de arbeids- en ongevallenverzekering zijn grote bedragen gemoeid.

De heer L. Lindemans (CVP), ondervoorzitter van de Raad, treedt als Voorzitter op

De heer G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve : Mijnheer Colla, dit is een dienst zoals alle diensten van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. Binnen de RVA wordt aan deze dienst geen ander statuut opgelegd dan aan de dienst in zijn geheel. De RVA wordt door het Rekenhof gecontroleerd. De verschillende activiteiten, waaronder deze, zijn bijgevolg aan de controle van het Rekenhof onderworpen. Het gaat hier om volledige gelijkheid op het stuk van rechten en plichten ten opzichte van andere diensten. Dit impliceert ook mijn antwoord op uw laatste vraag.

De heer F. Colla : Mijnheer de Minister, wat gebeurt er wanneer een bedrijf failliet gaat waarvan de RVA nog geld moet krijgen ?

De heer G. Geens, Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve : Dat is hetzelfde als wat er nu gebeurt met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Ook hier wordt een service aangere-

kend die niet zal betaald worden wanneer een bedrijf failliet gaat. Er worden trouwens nog andere diensten door de RVA verleend : omscholing in de ondernemingen, door de ondernemingen zelf, wordt door de RVA vergoed. Binnen de ondernemingen wordt regelmatig aan opleiding gedaan. Daarvoor worden door de RVA aan de betrokken ondernemingen vergoedingen uitbetaald.

De Voorzitter : Indien de heer Colla nog bijkomende vragen wenst te stellen, kan hij dat doen op allerlei manieren die door het reglement zijn voorzien.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Raphaël Declercq tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over het huidig kunstbe-

leid en het statuut van de kunstenaar, inzonderheid in de sector hedendaagse beeldende kunsten.

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Raphaël Declercq tot mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over het huidig kunstbeleid en het statuut van de kunstenaar, inzonderheid in de sector hedendaagse beeldende kunsten.

De heer Declercq heeft het woord.

De heer Raphaël Declercq (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Staatssecretaris, waarde collega's, wanneer wij, de betekenis en de rol van de hedendaagse beeldende kunst in onze maatschappij willen onderzoeken kunnen wij ons vooreerst afvragen of het eigenlijk zin heeft daar veel tijd aan te besteden, vooral nu in deze benarde tijd waarin het begrip besparing alles overschaduwet. Wij kunnen ons afvragen in hoever musea voor moderne kunst en centra voor hedendaagse kunst wenselijk zijn en of het verantwoord is daar belangrijke sommen aan te spenderen.

Willen wij daarop antwoorden, dan moeten wij, willens nillens, dieper op het onderwerp ingaan en, wat meer is, ons even bezinnen over het verschijnsel «kunst». Het is tenslotte daarover dat het gaat.

Er wordt inderdaad veel over kunst gesproken, maar dikwijls vraag ik mij af hoevelen zich de moeite hebben getroost om naar de diepere betekenis van de kunst of de kunstwereld te boren. Doorgaans krijgt men de indruk dat men het alleen heeft over het aankopen of verzamelen van wat voor kunstwerken doorgaan, dat men het museumleven dus beschouwt als een noodzakelijk kwaad of een prestigekwestie van een openbaar bestuur. In de beste gevallen hoort men gewagen van de opvoedkundige of culturele waarde van een museum of tentoonstelling. En nochtans, dit alles is het minste, om niet te zeggen het bijkomstige, van hetgeen tot de eigenlijke kunstwereld behoort. De kunst, de belangrijkheid van de kunst, gaat zo oneindig veel verder.

We stellen ook vast dat er slechts een klein percent van de bevolking enige

Declercq

interesse voor de scheppende kunst betoont en dat veel vooraanstaanden weinig enthousiast zijn over de moderne kunst en dan ook uitspraken doen die de kunstenaars laten schateren van het lachen.

In 1936 verklaarde b.v. onze toenmalige eerste minister dat zolang hij eerste minister was er nooit een schilderij van Ensor, hij bedoelde wel James Ensor, in een Belgisch museum zou terecht komen. En dichter, heel wat dichter bij ons, maken wij het mee dat een Marcel Broothaers, in ontbering gestorven in 1976, nooit door een van onze officiële instanties erkend werd, nooit werd aangekocht, terwijl alle musea ter wereld wedijveren om toch maar iets van hem te bekomen en uitgebreide tentoonstellingen aan zijn belangrijk oeuvre wijden.

Niet te begrijpen zou men denken, maar verwoordt dit niet die algemene houding, met name dat al wie wat hoger op de maatschappelijke ladder denkt te staan, zich een air van kunstliefhebber moet aanmeten, of er toch een mondje moet kunnen over meepraten.

Is het dan te verwonderen dat er zoveel misverstand omtrent de kunst bestaat, dat er zoveel nonsens over verteld wordt ?

Eigenaardig hoe dit niet gebeurt met andere disciplines. B.v. niet met de geneeskunde. Weinig leken zullen het aandurven een medicament toe te dienen. Zelfs geneesheren letten vooraansnog op hun woorden uit vrees voor de Orde. Dr. Lecompte mocht niet eens beweren dat hij duizend jaar zou worden.

Maar wat is dan die kunstwereld ? Wat is kunst, waar alle beschavingen uit alle tijden, alle volkeren van de kleinste tot de grootste, alle godsdiensten, alle maatschappelijke of politieke structuren zich mee bezig hielden of nog houden ? Wat is dit verschijnsel waarop nooit een definitief antwoord kwam ?

Denk niet dat ik de pretentie koester er hier ook maar enig antwoord op te willen formuleren. Ik wil alleen enkele beschouwingen naar voren bren-

gen ; een schuchtere poging wagen om met een bepaald doel voor ogen wat meer over kunst te vertellen – al vindt u mij wellicht vermetel hier met bespiegelingen over kunst te durven aankomen, hier in deze wijze vergadering van geslepen juristen, bedreven politici, gedegen economen en wijze sociologen.

Mijn liefde voor de kunst maakt mij niet alleen vermetel, mijn liefde maakt mij ook sterk en daarom geef ik u direct de volgende vaststelling ter overweging : namelijk dat we, wanneer we de geschiedenis van de mensheid overlopen, zien hoe alle wetenschappen, filosofieën, dogma's, godsdiensten veranderden of nog veranderen, zich hebben aangepast of zich nog aanpassen of definitief verdwenen zijn.

Het oorspronkelijk wereldbeeld van onze voorouders, de aan de **natuurelementen** overgeleverde holbewoners, was magisch van aard. Het onderscheid tussen denken en zijn, tussen idealiteit en realiteit was nauwelijks aanwezig. Behalve wat geslepen keien en een hoopje verbruinde botten is van hen niets overgebleven, maar de rotsschilderingen in de grotten van Altamira werden in hun genre nooit overtroffen. Reeds hier wordt bewezen dat de kunst, met of zonder rekwietsien, wezenlijk levenskunst is, reeds een antwoord was van het wezen «mens» op zoek naar zijn fundament, naar de rechtvaardiging van al wat is.

De Romeinse wetgeving en **geplogheden** zijn gelukkig veranderd, en men laat nu liever twee dozijn mannen met een bal spelen dan in een arena mensen voor de lol door leeuwen te laten oppeuzelen. Maar hoe wreed hun samenleving, hun slavenhandel ook was, hun monumenten, beelden, geschriften, kortom, hun kunstwerken scheren de hoogste toppen van het menselijk kunnen, wijsheid, vernuft en waardigheid.

Waren wij door een of andere wetgeving, zowel wereldlijk als kerkelijk, nog verplicht alle exentrieke en opstandige vrouwen als heksen te verbranden, zoals in de late middeleeuwen, dan zouden wij nooit, na 21 die eeuwen van de man, één jaar van de vrouw hebben moeten uitroepen. En

toch blijven uit deze sombere middeleeuwen de meest sublieme voorstellingen van madonna's en de meest vrouwelijke vrouwen ons verleidelijk toelachen.

Ik zou zo lang, heel lang kunnen doorgaan, maar laat het liever aan ieder van u over om verdere vergelijkingen te maken, om u eventueel af te vragen welke betekenis b.v. de menhirs, de sfinksen, Borobodour of de vele Inca-kunstwerken in het leven van de toenmalige mens hadden. Die beschouwingen zijn verdwenen, weggeveegd door het stof van de vergankelijkheid.

Alleen de kunstwerken bleven onveranderd, onverbeterd en onverstoort getuigenis afleggen van het speuren van de menselijke geest, die geest die waait waar hij wil, die niemand kan bepalen, die noch door leerstelsels of wetten te vangen of te leiden is.

Nadat de mens in zijn technologische kindsheid zijn angst en onmacht kon neutraliseren door de magie, droomde hij in zijn technologische jeugd van een harmonie die hem door een nog te verwerven meesterschap ten deel zou vallen. Alweer was de kunst hier voor hem het bewijs van zijn hoogste kunnen, van zijn zoeken naar het waarom en van zijn geloof in zichzelf. Nu de mens in zijn volwassenheid staat wordt hij voor een verantwoordelijkheid geplaatst waarop niets in zijn verleden hem heeft voorbereid en die hij alleen met vrees tegemoet kan treden. Met de industriële revolutie werd zijn unitair en godsdienstig wereldbeeld afgebroken. Wetenschap en technologie hebben de mens naar grote vervreemding met zichzelf geleid omdat zij alleen werkten in functie van economie en materiële welvaart. Ook nu kan alleen filosofie en kunst hem een voldoende steun geven voor zijn zoeken naar inhoud en substantie van zijn leven, kan alleen de kunst hem het schild bezorgen om zijn angsten af te weren. Om de eenvoudige reden dat kunst en filosofie de enigen zijn die op een onafhankelijke manier kunnen proberen de reden van het menselijk bestaan te onderzoeken en te definiëren.

Waarde collega's, als rationeel denkende mensen, hebt u zich zeker reeds afgevraagd wat ik hier sta te

Declercq

doen en of ik nu eindelijk iets zal vertellen over wat kunst dan wel zou kunnen zijn.

Ik moet u teleurstellen, want ik weet het echt niet. Graag kreeg ik het antwoord op een morgen in mijn brievenbus gedeponerd. Maar dit zal niet gebeuren omdat nog niemand het antwoord kreeg. Ook het contact mét, of het bekijken van kunst geeft weinig antwoord.

De godsdienstige mozaïeken van Ravenna bijvoorbeeld, spreken ons niet aan omwille van het godsdienstig onderwerp, maar omwille van hun schoonheid. Ze komen tegemoet aan onze honger naar schoonheid.

Te Firenze staat een beeld van Donatello, ik meen dat het Magdalena genoemd wordt; Magdalena die na een leven van plezier, na haar jeugd aan de mannen verkwaanseld te hebben door iedereen uitgespuwd wordt. Alleen haar lange haren bedekken haar schamele en verlepte naaktheid. Ik ken geen scherpere aanklacht tegen de profiterende, uitbuitende niets ontziende mannenwereld. Donatello heeft daarmee in de 15e eeuw een sociale idee vooropgezet, die wij in 1981 nog lang niet durven benaderen.

Kent u een gruwelijker afbeelding van de burgeroorlog dan Guernica van Picasso of 3 Mei van Goya?

Wij lopen van kunstwerk naar kunstwerk, hongerig naar subtiele emoties, vol honger naar schoonheid en evenwicht, honger naar hetgeen ver boven ons uitstijgt. Dan beginnen wij te beseffen dat dit een verlangen is naar onvergankelijkheid, naar het transcendentale of bovenzinnelijke een verlangen naar eeuwigheid. Maar wat die eeuwigheid is, blijft een grote onbekende.

Wij weten dat deze honger naar de grote onbekende de mensen boven alle ideologieën samenbrengt. "Alle mensen worden broeders". Schiller en Beethoven hebben het nooit zuiverder gesteld.

Maar zoals voor alle wetenschappen, voor alle wijsheid, zo ook voor de kunst moet men er willen voor open

staan, moet men bereid zijn zich in te spannen om te begrijpen. Het pad is glad en steil, maar de vergezichten zijn wonderbaar omdat vanuit dit panorama voor ieder menselijk probleem een oplossing geboden wordt. Alle kunstamateurisme, alle culturele uitingen zijn in de grond niets anders dan uitvloeisels van die drang naar de grote onbekende, drang die bij de kunstenaars alles overheersend aanwezig is.

En wie zijn die kunstenaars? Logischerwijze zou men van hen een antwoord mogen verwachten, maar ook zij geven geen afdoende verklaring. Leonardo da Vinci beweert dat de geest van de kunstenaar een weerspiegeling is van de geest van God. Voor Kant is hij een genius, een gunsteling van de natuur. Heidegger spreekt over «de ondoordringbare aarde», Freud over «dit onmetelijk gevoel», Breton gewaagt van de «Dark God», Rousset en Derrit van «de zuivere afwezigheid». Het is en blijft altijd diezelfde grote onbekende die wij niet kunnen begrijpen, noch door ons gevoel, noch door onze geest, maar die steeds aanwezig is, steeds bij ons.

De kunstenaars zijn de voelhorens van de menselijke samenleving. Meer, ze zijn de profeten. Nadat Rembrandt zijn schrijnende weduwen, wezen en bedelaars geschilderd had in de 17e eeuw, moesten er nog twee volle eeuwen verlopen vooraleer het woord «sociaal» uitgevonden werd. Zelfs de fiscus, die er toch altijd vlug bij is, heeft zich nog eeuwen moeten organiseren en groeperen, vooraleer hij er bij onze mensen de schrik heeft in gekregen, zoals afgebeeld op het schilderij De Tiendenheffing van Pieter Breughel de Jongere, in de 16e eeuw.

Het was in het najaar 1638 dat Rubens zijn onvergetelijk kinderkopje schilderde dat bij miljoenen en miljoenen mensen de liefde voor het kind deed en nog doet opwellen, en waarmee hij aantoonde hoe belangrijk het kind is. Pas 1979 werd tot het Jaar van het Kind uitgeroepen. Maar wat wordt er gedaan voor het verlopen kind, voor het misdadig kind? Ik heb daar nog niets over gehoord. Ik weet het – ik hoor niet goed en het is mij misschien ontsnapt – mijn ekskuses eventueel.

Maar wat wordt er voor gedaan? Wij slaan het neer met gevangenis en veroordening. Al een jongen van 20 jaar in de gevangenis bezocht?

Alleen de kunstenaars hebben de verloren zoon gekoesterd en met liefde omgeven en duizenden malen voorgesteld. Nooit afgewezen, zoals wij het doen, omdat het zo gemakkelijk is de verloren zoon van iemand anders te veroordelen.

Wie denkt dat het medeleven met de gehandicapten nu uitgevonden is, moet het schilderij Le pied bot van de Spanjaard Ribera bekijken en hij zal beseffen hoe de kunstenaar gepleit heeft voor de gehandicapten in een tijd waarin kinderen nog verminkt werden om er op kermis te kunnen mee bedelen. Het doek werd rond 1600 geschilderd.

En wat denken van de oude kunststeden Bologna, Avignon, Aken, Amsterdam, Brugge, Veurne en zovele andere? Of was er in de middeleeuwen reeds sprake van ruimtelijke ordening, gewestplannen, APA's, BPA's en noem maar op. Ik zou zo honderden voorbeelden kunnen aanhalen. Maar ik heb het alleen over de beeldende kunst en wil u de mokerslagen van de muziek, de architectuur, de letterkunde en van de film besparen.

Het moet inderdaad gezegd dat er door de politici gedurende de laatste honderd jaar enorm veel gepresteerd werd voor het materiële welzijn van onze mensen, maar bijna niets gedaan werd voor de dolende, de zoekende mens. Meestal was zelfs het verschaffen van onderwijs en kennis uitsluitend gericht op zijn materieel welzijn.

De hogere waarden werden om zeep geholpen door het materialisme. Wij hinken hopeloos achteraan en leggen dan pleisters op houten benen. He-laas, geen zwaarder dove dan wie niet horen wil.

Onze moderne wereld verstrikt zich meer en meer in dit materialisme, wendt zich meer en meer af van het bovenzinnelijke, van het geestelijke. De klassieke kunstuitingen hebben weinig of geen vat meer op onze eigentijdse denkwijzen. Mooie schilderijen, mooie beelden worden tot in den treure hermaakt en nagemaakt.

De heer R. Declercq (VU) interpelleert over het kunstbeleid

Veel kunstwerk wordt een massaproduct waarvan de diepere betekenis verloren gaat, of het wordt versjacherd, vals of niet vals, op de kunstmarkt. Wat erger is, de politiek heeft stemmen gekoken in deze materie. Zij verlaagde de kunst heel dikwijls tot socio-cultureel gebazel waarmee zij noch de maatschappij en zeker de kunst geen dienst bewijst. Soms tracht zij de verzuiling door te trekken tot het domein waar alleen de vrije geest, het zuivere gevoel, het bovenzinnelijke geldt. Ik zeg wel tracht, want zelfs de meest dictatoriale regimes, de meest fanatieke godsdiensten zijn er niet in geslaagd de kunst aan banden te leggen.

De kunstenaars begrepen maar al te goed dat er moest gereageerd worden tegen deze materiële gang van zaken, en ze reageerden bijzonder scherp. Ze veeften alles uit, grepen naar andere middelen. Borstel, verf, doek, beitel, marmer, zijn onvoldoende gebleken; ze grijpen naar middelen van de moderne wereld: plastiek, fotografie, afval, alle middelen zijn goed om hun idee te verkondigen, om de moderne mens met zijn neus op zijn geestelijke ondergang te duwen.

En wie de moderne kunst bekijkt zal het opvallen hoeveel hedendaagse

kunstenaars zoeken en aanwijzingen geven voor de oplossing van de criminaliteit en alleen dat al geeft mij hoop. De geschiedenis heeft immers bewezen dat de kunstenaars in hun oproep, zij het dan veel jaren later, steeds worden gevolgd.

Bleven de kunstwerken getuigen van hun tijd – het benaderen van de kunst verandert door de beschavingen heen. En ik geloof dat het zo ver gekomen is, dat wij onze opvattingen over de kunst moeten herzien: dat kunst niet meer alleen te maken heeft met mooie dingen aan de muur; niet een aangenaam tijdverdrijf is; maar beslag legt op de ganse mens. De kunst kreeg van de huidige kunstenaars de opdracht het materialisme te lijf te gaan, de mensen bewust te maken van hun bestaan, of, zoals Walschap het reeds voor zoveel jaren schreef: de mensen een geweten te schoppen.

Zeg niet: kunst is iets geworden voor specialisten. Niets is minder waar. In deze tijd van geestelijke achteruitgang krijgen de musea een steeds grotere volkstoeloop. In het Centre Pompidou overtreffen de bezoeken de stoutste verwachtingen. Men is geregeld verplicht de bezoekersstroom te onderbreken, daar niet méér dan 25 000 mensen tegelijkertijd in het complex mogen verblijven. Nooit kenden de moderne musea over heel de wereld zoveel belangstelling. De honger naar schoonheid, naar blijvende waarden is groot.

Wij moeten onze jeugd, ik zeg wel onze jeugd, onze kinderen, niet lang gadeslaan om te zien hoe weinig godsdienst, vaderlandsliefde, of liefde voor het eigen volk, politiek en al die -ismen, zoals die tot nog toe werden geprezen, voor haar nog betekent. Luister naar onze woorden, maar kijk niet naar onze daden, pakt bij hen niet meer... En of ze gelijk hebben.

We zien hoe het geweld op alle gebied met verontrustende schreden vooruitgaat en hoe geen kruid ertegen opgewassen schijnt. Ik geloof dat het overbodig is te refereren naar de levensstijl in vele steden. Wij voelen al te goed hoe het geweld ook ons land en leven binnensluipt en het heeft geen zin geweld te beantwoorden. De waarden van de geest zullen de bovenhand moeten halen, willen wij onze bescha-

ving voor de toekomst vrijwaren. En een van die waarden waarvoor de jeugd warm te maken is, is juist de kunstwereld. Zie het optreden van de Beatles, zie Woodstock en dergelijke manifestaties, waar duizenden en duizenden jongeren heen trekken om te luisteren – en luisteren is toch bezinnen. Wat zijn de hippiebewegingen anders dan het zoeken van jonge mensen die het met onze materialistische wereld grondig oneens zijn, en die noch door godsdienst, politiek of eender welke leerstelling op te vangen zijn? Alleen de kunst heeft in hun ogen genade gevonden, de moderne kunst vooral, die zo sterk inspeelt op het spirituele gebeuren en respons geeft op hun geestelijke noden.

Waarde collega's, ik hoop dat ik u niet te erg verveeld heb met mijn artistieke en filosofische bespiegelingen, maar ik zag het niet anders zitten om het belang van de moderne kunst te onderlijnen.

Als wij willen beseffen wat rondom ons aan het gebeuren is en willen vaststellen hoe belangrijk kunst is voor de geestelijke vrijwaring van ons volk, dan is het onze plicht de bevolking zoveel mogelijk in de gelegenheid te stellen om in aanraking te komen met de kunst, de kunstwereld en de kunstenaars.

In de mate dat wij de wind van de vrije geest, het vrije onderzoek, het bovenzinnelijke over ons land zullen laten waaien, in die mate zullen wij onze plaats als Vlaams volk in de wereld blijven behouden. Dit is steeds onze grootheid geweest, grootheid die vooral tot uiting kwam in onze beeldende kunsten.

De waarde van de kunst, van de schepende kunstenaar, werd ten andere nog nooit officieel zo duidelijk gesteld, als door de Conferentie van de Verenigde Naties in de zitting van 15 juli 1980 te Belgrado. Het voorstel van aanbevelingen bevat talrijke en zeer concrete richtlijnen voor de aangesloten landen betreffende het bevorderen en beschermen van de kunst en de kunstenaars. De kunst en de kunstenaar worden er noch min noch meer tot de hoogste waarden van een cultuur geproclameerd.

Laten wij even stilstaan bij ons eigen

Declercq

kunstbeleid. Dat het bij ons met de bescherming van kunst en kunstenaar, vooral in vergelijking met onze buurlanden, triestig gesteld is, hoeft zeker geen betoog. Ons beleid, evengoed voor wat oude als hedendaagse kunst betreft, is er een van bloedarmoedige subsidiëring en mist veelal inzicht in de wezenheid van het kunstgebeuren zelf en in de betekenis van het verzamelen van kunstwerken.

Onze musea voor oude en klassieke kunst zijn dan ook meer mausolea dan oorden van bezinning over wat de denkende en scheppende mens heeft voortgebracht.

Dat wil niet zeggen dat er door de staat niets ondernomen wordt, maar het blijft meestal bij vrome voornemens en wensen. Kredieten voor scheppende kunst zijn bij ons steeds de eerste die te lijden krijgen van een of andere besparing en dit geldt zowel voor staats-, provincie- of voor gemeentesubsidies.

Voor de musea van Hedendaagse Kunst mag men gerust beweren dat men in ons land nog niet staat waar andere musea in het buitenland in 1948 waren gestart met een beleid waarin het artistieke leven van de eigen tijd in al zijn wisselende verschijningsvormen onafgebroken wordt ge-proclameerd.

Gent, het enig stedelijk museum waar men in die zin tracht te werken werd deze winter gesloten wegens gebrek aan de nodige fondsen voor de verwarming.

(De heer Boel, voorzitter, herneemt het voorzitterschap)

Door de provincie West-Vlaanderen wordt een ernstige poging gedaan te Ieper om een presentatieve verzameling voor moderne kunst aan te leggen. Er is echter geen passende infrastructuur voorhanden en de werken hangen er in allesbehalve gunstige omstandigheden.

Voor de rest kan men onze musea zonder schroom uitwassen noemen van een niet geëngageerd beleid met als enige betrachting het verwerven van een burgelijke, zelf-beschermende

machtspositie binnen onze bestaande culturele infrastructuur.

Het ICC Antwerpen, het enig centrum dat op internationaal peil werkt wordt nu beknot in zijn werking bij gebrek aan subsidies.

Prestigieuze tentoonstellingen, die dikwijls rendabel zijn, hebben zeker hun verdiensten, maar tonen niet wat er op kunstgebied gaande is.

Laat mij toe te suggereren dat een beleid van een museum voor Oude kunst moet gericht zijn op een doelgerichte eigenheid en in die eigenheid verder worden uitgebouwd. Er dient educatief gewerkt te worden met aangepaste diensten.

Er moet gestreefd worden naar een levende voorstelling, zodat de historische en artistieke betekenis ervan tot de mensen doordringen en zij die oude waarden op hun eigen leven kunnen laten inspelen. Inrichten van museologische opleidingsprogramma's van universitair niveau is noodzakelijk.

Musea voor moderne kunst moeten ontmoetingscentra worden waar gans de familie naar toe trekt.

De confrontatie van de maatschappij met de denkwereld van de moderne kunst moet leiden naar een rijker cultureel leven; het enige afdoende middel tegen de dodende vervlakking van de moderne samenleving.

Socio-culturele zaken, amateurisme, hobby, vrijetijdsbesteding zijn allen noodzakelijk maar moeten doodbloeden als de denkende mens, de kunstenaar niet voorop blijft gaan of moet uitmonden in politieke verzuiling zoals dit maar al te waar is voor Vlaanderen.

Nog enkele woorden over de beeldende kunstenaar, een paar schaarse uitzonderingen daargelaten, het kind van die trieste rekening.

Ik weet natuurlijk dat zijn fiscaal en sociaal statuut niet afhangt van Nederlandse Cultuur en dat zijn toestand door verscheidene departementen onder de loep moet worden genomen.

Het is zo dat hij in niets verschilt het-

zij van een werknemer hetzij van een handelaar. Zijn scheppend talent wordt als dusdanig niet erkend. Als handelaar moet hij een BTW-nummer hebben en al wat hij verkoopt is onderhevig aan 16 pct. BTW. In andere landen is zijn verkoop vrij of hooguit onderhevig aan 4 of 6 pct. belasting.

Zijn inkomen wordt op dezelfde wijze belast als dit van een handelaar en zijn sociale lasten zijn dezelfde. Hij heeft dezelfde paperassen en dezelfde miserie.

Een leraar mag niet meer dan 350 000 fr. inkomsten hebben van zijn kunst of zijn uurrooster wordt gehalveerd.

Eens 65 jaar riskeert een beeldende kunstenaar zijn rustpensioen te verliezen zo zijn scheppingsvermogen hem meer dan 94 441 fr. per jaar opbrengt. Veel kunstenaars zijn dan pas aan algemene erkenning toe en hebben een leven lang gewerkt om het zo-ver te schoppen.

De Staat geeft inderdaad \pm 8 000 000 fr. per jaar uit voor Franse en Nederlandse cultuur samen voor aankopen van kunstwerken, prijzen, beurzen, toelagen, opdrachten, tentoonstellingen en steun aan de verenigingen die tentoonstellingen inrichten. Dit is vijf tienduizendsten van onze nationale uitgaven en we komen daarmee op gelijke voet met Letland en Sicilië. Nederland geeft voor hetzelfde pakket 120 miljoen uit, Denemarken 50 miljoen, Zweden 68 miljoen. In Duitsland ligt de steun aan de beeldende kunsten tussen een half en een procent van de nationale uitgaven. Frankrijk verschaft een hele reeks fiscale en sociale voordelen en vreemde kunstenaars genieten dezelfde rechten. Zo ook in Engeland, Italië, Finland, U.S.A. en vele andere landen.

Maar ik heb het reeds gezegd, hier komen verscheidene departementen om de hoek kijken en het heeft dan ook geen zin er hier verder over uit te weiden. Het hoogste wat Nederlandse Cultuur kan doen, is aandringen en vragen en ik weet wat dit betekent, deze boetprocessie.

Waarde collega's, wellicht zult u mij antwoorden: "Wij hebben dié paar miljoenen niet" en daarop antwoord

Declercq

ik : "Hoeveel honderden miljoenen geven wij uit voor het materiële welzijn?" Wij drijven het materialisme zo ver dat wij eraan kapot gaan. Wij moeten kiezen, inderdaad, iedereen moet kiezen, moet weten wat hij wil en waar hij naartoe wil.

Wij allen, waarde collega's, moeten vooral zorg dragen voor het geestelijk welzijn van ons volk en dit is een niet geringe opgave en verantwoordelijkheid. (*Applaus bij de VV*)

De Voorzitter : Mevrouw de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap heeft het woord.

Mevrouw R. De Backer-Van Oeken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het geachte lid heeft het bij de inleiding van zijn vragen uitdrukkelijk gehad over de rol die de kunstenaar in onze maatschappij vervult.

Ik weet dat een discussie over dit thema ons zeer lang zou kunnen bezig houden en ook niet zonder enig ge-

vaar is. Niemand minder dan de Engelse dichter **Auden** heeft in één van zijn laatste gedichten een nogal brutale waarschuwing gericht aan diegenen die zich met dit onderwerp willen bezighouden.

Vrij vertaald heeft hij ongeveer het volgende gezegd : "Met geen tien paarden kan men mij naar een debat over «Kunst en Maatschappij» slepen. Critici – welk credo ze ook belijden, moeten hun mond houden, er komen toch alleen maar nonsens uit..." Ik ben het natuurlijk niet eens met **Auden** – en wellicht was de vertwijfelde dichter het ook op dat ogenblik zelf niet helemaal eens met zichzelf.

Als beleidsverantwoordelijk ke voor het Cultuurbeleid ben ik ervan overtuigd dat de kunstenaar niet alleen een belangrijke, maar zelfs wat ik zou willen noemen, essentiële taak heeft in onze samenleving.

Een taak, die belangrijker is geworden, naarmate onze samenleving is geëvolueerd naar wat ze nu is.

De Britse historicus **Kenneth Clark** begint zijn bekende TV-reeks over

«beschavingen» met de zin «Grote naties schrijven hun geschiedenis in drie boekdelen : een deel is gewijd aan haar daden, een deel aan haar woorden en een aan haar kunst. Alleen het laatste deel is geloofwaardig».

Dit is de vaststelling van een kunsthistoricus. Ik zou een stap verder willen gaan en durven beweren dat in onze huidige Westerse samenleving de kunstenaar niet alleen onmisbaar is, maar zelfs een sleutelfunctie heeft in de opbouw van een menswaardige toekomst voor onze samenleving.

Onze samenleving zal in de toekomst niet alleen te rade moeten gaan bij de moderne alchemisten, die de wetenschappers zijn, maar ook bij de kunstenaars, die in mijn ogen de pedagogen zijn van de nieuwe tijd, waarin de mens terug moet leren als schepper, als dichter, doel en middelen in zijn arbeid te harmoniëren en aldus boven zijn eigen beperktheden uit te stijgen.

De kunstenaar heeft aldus tot opdracht die «metanoia» van onze Westerse maatschappij mede tot stand te helpen brengen.

Een maatschappij laat zich dan ook kennen, verraadt zich, aan de wijze waarop zij haar kunstenaars behandelt.

Tijdens een expertenvergadering van de Unesco in maart van vorig jaar werd het kunstenaarschap («La condition de l'artiste») behandeld.

Op onze instructie hebben de Vlaamse vertegenwoordigers op deze expertenvergadering een stuwende rol gespeeld in het tot stand komen van een ontwerp van aanbeveling, waarin de principes in verband met de werk- en levensomstandigheden die aan de kunstenaars moeten gewaarborgd worden, hun taak in het kunstonderwijs, hun sociaal en fiscaal statuut uitvoerig werden beschreven. Deze aanbeveling werd ondertussen tijdens de algemene Unesco-conferentie in Belgrado, in oktober jl. aangenomen.

Het standpunt dat door de vertegenwoordigers van ons departement werd verdedigd, was overigens gebaseerd op de besprekingen die in de «werkgroep – statuut plastische kunstenaars», die door mij is opgericht, werden gehouden.

Algemeen zicht op de vergaderzaal

De Backer-Van Ocken

Inderdaad hoe belangrijk wij de rol van de kunstenaars in onze samenleving ook achten, het blijkt dat de oplossing van de problemen waarmee de kunstenaars in onze huidige samenleving worden geconfronteerd, niet zo eenvoudig oplosbaar zijn, en alleszins dat deze problemen niet op de eerste plaats hebben te maken met de op de begroting voor culturele zaken aanwezige kredieten. Al wil ik wat dit laatste betreft, het belang ervan niet onderschatten, toch moet hier onmiddellijk worden toegevoegd dat ongeveer 40 ten honderd van het louter budget cultuur besteed wordt aan de aanmoediging en verspreiding van de de kunsten namelijk zowel muziek, film, letterkunde als plastische kunsten. Rekening houdend met hetgeen voorafgaat heeft zich de jongste jaren, de politiek ten aanzien van de plastische kunsten zoals deze vroeger werd gevoerd, en die er traditioneel in bestond toelagen te verlenen, werken aan te kopen en initiatieven ter promotie van de plastische kunsten te subsidiëren, grondig gewijzigd.

1. Vooreerst organiseert mijn departement zelf, met de aankopen van het departement, reizende tentoonstellingen tot in de verste uithoeken van het Vlaamse land. Telkens werden hierbij met het oog op het wekken van interesse bij de bevolking, ook kunstenaars uit de streek betrokken.

2. Mijn departement heeft een belangrijke rol gespeeld in het tot stand komen van een initiatief voor kunstuitleen «Kunst in Huis» waardoor, via de culturele centra, een publiek, dat nog niet kon worden geïnteresseerd voor de hedendaagse plastische kunsten, wordt aangesproken.

Voor de kunstenaar werd hier voor het eerst «een hanggeld» d.w.z. een vergoeding voor de tentoonstelling en uitlening van kunstwerken gerealiseerd. Aan de kunstenaars die meewerkten aan «Kunst in Huis» kon tot op dit ogenblik ongeveer 2 miljoen fr. aan hanggeld worden uitgekeerd, wat op deze korte periode een aanzienlijk cijfer is.

3. Wat de musea van het Rijk betreft werd bv. de jongste jaren veel aan-

dacht besteed aan de uitbouw van de educatieve diensten, ook al kon daartoe tot op heden nog niet over de nodige personeelskaders worden beschikt. Ook in de musea, waarvan provincies en steden inrichtende overheid zijn, werden enorme inspanningen geleverd.

4. In overleg met de Museumvereniging en alle plaatselijke musea werd een project gestart «Inventarisatie van de musea» dat over enkele maanden zal worden voltooid en dat zal besloten worden met de publicatie met medewerking van ons departement van het volledig museumbezit in het Vlaamse land en zulks op een eenvoudige wijze.

Ik wil hier ook graag verwijzen naar twee publicaties, nl. «Museumgids» en «Museumleven» die door mijn departement, in samenwerking met de museumvereniging worden aangevat.

5. Tenslotte, en dit is voor mij het belangrijkste punt, is ruim één jaar geleden een “werkgroep – statuut plastische kunstenaars» gestart, die op dit ogenblik de nodige werkdocumenten en het voorbereidend werk heeft geleverd voor de oplossing van problemen i.v.m. het sociaal statuut van de plastische kunstenaars (de resultaten die hier bereikt worden zullen evenwel voor alle kunstenaars gunstige gevolgen hebben, dus niet alleen voor de plastische kunstenaars).

Zo werden voorstellen uitgewerkt i.v.m.:

- sociale zekerheid voor zelfstandige kunstenaars ;
- de BTW;
- de gespreide belastingheffing ;
- het auteursrecht.

De bespreking met de betrokken departementen – zoals het geachte lid zegt ressorteren deze problemen uiteraard niet onder het departement van Cultuur – zijn aangevat.

Bij het departement van Cultuur, is sedert de helft van vorig jaar, een «ombudsdienst» voor kunstenaars opgericht. Dit lijkt mij bijzonder belangrijk. Deze dienst zal niet alleen medewerken aan het tot stand komen van een oplossing van de hoger geciteerde problemen, maar daarnaast ook praktische problemen voor de

kunstenaars – ik wil maar één voorbeeld geven, nl. het ‘opstellen van catalogi voor tentoonstellingen die door de kunstenaars zelf in binnen- of buitenland worden georganiseerd – op te lossen.

Tenslotte zal hoe dan ook in de begroting ‘81 een merkelijke inspanning worden geleverd om de huidige kredieten, bv. voor aankopen door het departement, op te voeren.

Op het ogenblik dat de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zal zijn ingediend, zal ik daar de nodige toelichting over verstrekken.

Deze toelichting, alhoewel noodgedwongen schematisch, toont m.i. aan dat op het gebied van de aanmoediging en de promotie van de plastische kunsten en van het statuut van de plastische kunstenaars, wel degelijk de jongste jaren belangrijke inspanningen werden geleverd.

Door de kunstenaars zelf is mij zulks herhaalde malen zelf bevestigd.

Tenslotte zou ik nog willen zeggen dat men zeer voorzichtig moet zijn in de vergelijking met het buitenland. Men moet eerst deze begrotingen eens goed bekijken. Het gebeurt vaak dat men in buitenlandse begrotingsartikelen bepaalde zaken vindt die bij ons onder andere begrotingsposten gerangschikt zijn.

Ik ben er vast van overtuigd dat wij niet moeten blozen ten opzichte van de ons omringende landen, en evenmin bepaalde andere landen in de wereld. Wanneer wij de bloei van de plastische kunsten op dit ogenblik bij gelegenheid van tentoonstellingen en andere initiatieven op het vlak van de musea mogen bewonderen dan weten wij dat wij op dat vlak zeer ernstig werk hebben gepresteerd. (**Applaus bij de meerderheid**)

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer G. De Rouck tot de Staatssecretaris voor de Vlaamse

Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) over de subsidiëring van de sociaal-culturele verenigingen en instellingen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Rouck tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de subsidiëring van de sociaal-culturele verenigingen en instellingen.

De heer De Rouck heeft het woord

De heer G. De Rouck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Staatssecretaris, geachte collega's, het spijt me dat ik na zo'n verheven taal als deze van onze collega Declercq en van mevrouw de Staatssecretaris in verband met kunst, een beetje platvloers moet gaan handelen over het subsidiebeleid.

Het is nochtans zo dat wij hier een probleem van de permanente vorming en van de permanente vormingswerkers aanraken. Ze zijn er nodig om onze kunst bij onze jeugd en ook nog bij onze volwassenen bekend

VU-fractievoorzitter, de heer G. De Rouck

te maken.

Om dat deel van hetgeen hier door collega Declercq en het antwoord van de Minister behandeld werd waar te maken sta mij toe dat ik nog even terugkom op het gebied van de kunst en dus nog een paar kleine opmerkingen maak want dit is uiterst belangrijk voor onze kunstenaars in het algemeen.

Op dit ogenblik worden voorstellen uitgewerkt. Ik meen, mevrouw de Minister, dat het een dringende zaak is want zoals u weet verlaten veel kunstenaars op dit ogenblik ons land omdat zij eenvoudigweg achtervolgd worden door belastingen.

Wanneer u spreekt over een «hanggeld» dan denk ik dat de BTW van 16 pct. eerder een «verhanggeld» kan worden genoemd.

Ook het probleem van de cumulatie en het probleem van het verder schepjen door de gepensioneerde kunstenaar is zeer dringend. Inderdaad, wij remmen en versmachten zelfs het creatief vermogen en de creatieve geest van onze kunstenaars door een aantal bepalingen die zo vlug mogelijk, vooral in Vlaanderen, moeten worden gewijzigd.

Ik ga hierover thans niet verder uitweiden want ik zou de bliksems kunnen opvangen van de Voorzitter – dat wil ik vermijden – en ik zal wel een andere gelegenheid vinden om dit belangrijk probleem te behandelen.

Mevrouw de Minister, de «verklaring van algemeen beleid» van de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, afgelegd door de Voorzitter van deze Executieve in de Cultuurraad van de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 15 mei 1979 blijft een lezenswaardig document. Er staat ondermeer in te lezen : «Permanente vorming is voor de toekomst een belangrijk beleidsbeginsel.» En verder : «Binnen de permanente vorming zal de eerste zorg uitgaan naar het vormingswerk, dat in Vlaanderen zeer sterk steunt op het sociaal-cultureel werk van tal van verenigingen, vormingscentra, instellingen en volkshogescholen. De omvang en de kwaliteit van dit vormings-

werk vragen van de overheid een grote ondersteunende bijdrage.»

Er zal in deze vergadering wel niemand zijn die het met deze beginselverklaring oneens is.

Omdat de overheid nalaat een voorbedachte politiek van volksopvoeding te voeren, komt het volle gewicht van het permanent vormingswerk op de rug van de particuliere organisaties terecht. Dit heeft ongetwijfeld vele voordelen. Deze organisaties berusten grotendeels op vrijwilligerswerk. Het mag hier wel eens gezegd worden dat de bijdrage van deze talrijke vrijwilligers voor het vormingswerk in Vlaanderen onmisbaar is. Zonder hulp van beroepskrachten kunnen zij hun taak echter niet tot een goed einde brengen. Hier precies, waar de overheid moet tussenkomen, gaat het de laatste tijd mis. We verwijzen nogmaals naar de noodkreet inzake subsidiëring van het vormingswerk van de Bond van Vormings- en Ontwikkelingsorganisaties, neergeschreven in het dossier «De subsidieperikelen van het sociaal-cultureel vormingswerk».

Bij de lange reeks van feiten van dit dossier komen zich thans een reeks nieuwe feiten voegen.

1. De laatste schijf van de subsidies voor 1980 werden nog steeds niet uitbetaald.

Naar we vernemen werden zij reeds in betaling gesteld, maar werden zij door Financiën teruggestuurd, wegens een begane fout. De vraag stelt zich hier : welke fout ?

2. Wat de subsidiëring voor 1980 betreft, werden de instellingen (en ook de ateliers vrijetijdsbesteding) niet aan honderd procent uitbetaald, hetgeen een zware diskriminatie ten opzichte van het verenigingswerk inhoudt. Gevoegd bij de vele andere discriminaties, waaronder de instellingen, voornamelijk pluralistisch, t.o.v. de verenigingen, voornamelijk van katholieken huize, te lijden hebben, kan dit tellen.

3. Op dit ogenblik dienden de eerste voorschotten voor het jaar 1981 reeds uitbetaald te zijn. Dit is echter niet gebeurd.

De Rouck

4. Wat de organisaties betreft die nog gesubsidieerd worden op basis van het Koninklijk Besluit van 1967, moet vastgesteld worden dat twaalf à dertien miljoen van het in de begroting van 1979 voorziene subsidiebedrag niet werd uitbetaald.

Nadien werd dit jaar als pilootjaar beschouwd. Voor de volgende jaren leverde dit een vermindering op van het begrote subsidiebedrag. Bij het einde van het werkingsjaar moest dan vastgesteld worden dat er te weinig geld was, dat er slechts aan veertig procent in plaats van aan vijftig procent kon uitbetaald worden.

5. Er is de personeelsstop voor de verenigingen en instellingen. Hierdoor zijn vele verenigingen, quasi permanent, aangewezen op de inschakeling van tijdelijk personeel, BTK'ers, tewerkgestelde werklozen.

Met alle nadelige gevolgen vanden : gebrek aan continuïteit, betrokkenheid, motivatie.

Thans kondigt zich een nieuwe beperking van het stelsel van de tewerkgestelde werklozen aan. Niet alleen de openbare besturen, maar ook de verenigingen en instellingen zullen hier het slachtoffer van zijn.

Enerzijds zijn zij, door vermindering en laattijdige betaling van de subsidies, niet meer in staat personeel in vast dienstverband aan te nemen, anderzijds wordt de mogelijkheid om personeel in tijdelijk dienstverband tewerk te stellen sterk ingekrompen. De talrijke tewerkgestelden in de sociaal-culturele sector verdienen heus beter. Hun inspanning, hun inzet, hun goede wil, wordt gestraft in plaats van beloond. Ondanks vaak lange werkdagen, overuren en weekend-werk presteren zij de laagste lonen.

6. Nog altijd is de Hoge Raad voor de Volksopleiding niet geïnstalleerd. Voor alle beslissingen, die tot zijn bevoegdheid behoren, is er vanwege de raad nochtans een advies vereist. Thans worden er beslissingen genomen, zonder advies.

Het is al wel duidelijk dat er in feite van deze gehele toestand maar één slachtoffer is : dat is het verenigingsleven van Vlaanderen en dus de volks-

opvoeding.

Subsidies worden niet of gereduceerd uitbetaald.

Zij worden' vaak met vele maanden vertraging uitbetaald. En de verenigingen zelf worden hieromtrent niet in het minst geïnformeerd.

Wordt het dan ook niet de hoogste tijd hierin verandering te brengen ?

We hebben hierboven een aantal problemen gesteld. Er stellen zich evenzoveel vragen, die volgende problemen betreffen.

1. Wanneer zal de laatste schijf van de subsidies voor 1980 worden uitbetaald ? Is de reden voor deze vertraging inderdaad een fout van de administratie van Nederlandse Cultuur ? En zo ja, welke fout ?

2. Acht de geachte Staatssecretaris de discriminatie van de instellingen ten opzichte van de verenigingen verantwoord ? Zo neen, welke maatregelen worden overwogen om deze te corrigeren ? Wanneer zullen de eerste voorschotten voor 1981 worden uitbetaald ?

3. Wat is gebeurd met het bedrag van twaalf à dertien miljoen fr. op de begroting van 1979 bestemd voor de organisaties gesubsidieerd op basis van het koninklijk besluit van 1967, maar niet uitbetaald ?

4. Worden er maatregelen overwogen om het nijpend personeelstekort van vele verenigingen aan te pakken ? Zo ja, dewelke ?

5. Wanneer wordt de Hoge Raad voor de Volksopleiding geïnstalleerd ?

6. Zal tenslotte, de geachte Staatssecretaris in de toekomst de betrokken verenigingen meer en betere informatie verstrekken betreffende hun subsidiëringstoestand ? Bovendien stelt zich in dit verband ook de vraag wanneer de begroting van Nederlandse Cultuur zal worden ingediend.

Om te besluiten wil ik de aandacht vestigen op de moeilijkheden die zich stellen voor het sociaal. cultureel vormingswerk in Brussel.

De Nederlandse Commissie voor de

Cultuur te Brussel, NCC, heeft de sociaal-culturele raden en werkers van de Brusselse agglomeratie immers meegedeeld dat de toelagen voor de werkingskosten met vijftien procent zullen ingekrompen worden.

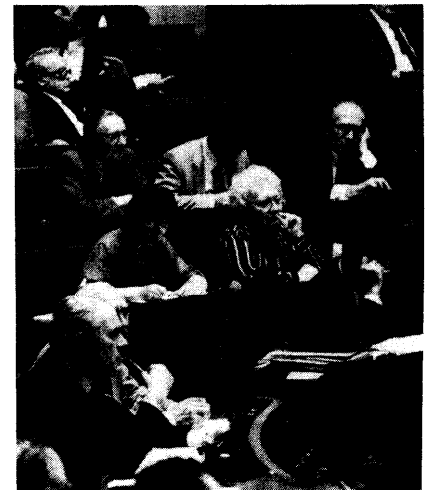
In de begroting 1980 van de NCC werd 186 miljoen ingeschreven, op basis van formele toezeggingen vanwege de regering. In december 1980 bleek echter dat slechts 171 miljoen fr. werd uitgekeerd, dit is 15 miljoen minder dan er was toegezegd.

De regering heeft dus haar belofte niet gehouden.

Wat denkt de geachte Staatssecretaris van dergelijke handelwijze ? Hoe dan ook brengt zij de werking van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk in Brussel ernstig in het gedrang.

De Voorzitter : Mevrouw de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap heeft het woord.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, met uw goedvinden wil ik eerst antwoorden op de preliminaire vraagjes die de

De Vlaamse Executieve volgt de werkzaamheden van de Raad

De Backer-Van Ocken

heer De Rouck heeft gesteld naar aanleiding van de vorige interpellatie.

Wanneer u zegt dat de kunstenaars, wegens fiscale reglementeringen en andere, in moeilijkheden komen, hebben wij dat niet ontkend. Die problemen worden in de overkoepelende werkgroep, die wij hebben samengesteld, behandeld, vermits ze duidelijk van het departement van Financiën afhangen.

Wat betreft de cumulatieve verboden en de pensioenregeling, zoeken we reeds jaren naar een oplossing en wij zijn er vast van overtuigd dat er iets moet gebeuren. Het is te gek dat men, om materiële redenen, de scheppingsdrang van een kunstenaar aan banden zou leggen. Tot daar ben ik het met u volkomen eens.

Wat echter uw eigenlijke interpellatie aangaat was ik wat geschrokken wanneer u zegt – ik hoop dat ik het juist citeer – dat, omdat de overheid haar plicht niet doet tegenover het vormingswerk, de last daarvan door het privé-initiatief moet worden gedragen. Ik meen dat er een bepaalde politiek is waarover iedereen in deze Raad kan akkoord gaan, namelijk dat het grote brede publiek aanwezig in ons verenigingsleven wegens zijn ervaring ter plaatse goed weet wat dient te gebeuren. Zij nemen op dit vlak het initiatief en de overheid biedt aan deze initiatieven een helpende en steunende hand. Het is echter nooit de bedoeling geweest dat de overheid op dit vlak zelf het initiatief zou nemen.

Inzake de algemene politiek op cultureel vlak, is het duidelijk dat wij de jongste jaren een verschuiving hebben gehad binnen de kredieten naar het vormingswerk toe, naar de socio-culturele sector. Hoe zou het anders mogelijk zijn, onder de moeilijke economische omstandigheden die wij nu kennen, dat de kredieten voor sommige posten de laatste jaren zelfs verdrievoudigd zijn. Dit kan omdat wij een verschuiving hebben teweeggebracht in het cultureel beleid ten voordele van permanente vorming, van het socio-cultureel vormingswerk.

Zo kom ik tot de meer concrete vragen

die de heer De Rouck heeft gesteld.

Zoals u doet opmerken is het inderdaad van doorslaggevend belang de betrokkenen tijdig en volledig te kunnen informeren over de financiële toestand van de subsidiëring. Maar wij beschikken zelf niet steeds onmiddellijk over de nodige gegevens, omdat enerzijds pas na goedkeuring van de begroting de reële subsidiebedragen kunnen berekend worden, en anderzijds de gegevens binnen de organisaties zich kunnen wijzigen die vaak een weerslag hebben op het subsidiebedrag en deze gegevens ons niet altijd tijdig bereiken, ook omdat de erkenningsprocedure voor nieuwe organisaties een zekere tijd vraagt, of omdat de bestaande organisaties niet steeds tijdig alle vereiste documenten insturen.

In antwoord op zijn eerste vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het verslag van de commissie voor begroting van de Vlaamse Raad waar de Voorzitter van de Executieve, de heer Geens, bij de behandeling van de voorlopige kredieten, heeft verklaard de gemeenschapsbegroting nog voor Pasen te kunnen indienen.

U zult ook weten dat op de gemeenschapsdotaties een vermindering wordt toegepast. Wij kennen het bedrag van die vermindering nog niet. Maar de ervaring van de jongste twee jaren wijst uit dat, wanneer men permanent de cijfers van een begroting verandert, men niet onmiddellijk daarop kan reageren en de volgende dag reeds de verdeling kan opmaken en de begrotingscijfers indienen.

De heer O. Van Ooteghem : Mevrouw de Staatssecretaris, u zegt dat de gemeenschapsbegrotingen zullen worden verminderd, maar die liggen toch grondwettelijk vast. Dat mag toch niet. De dotaties moeten stijgen samen met de Rijksbegroting, overeenkomstig de grondwet.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap : U weet ook dat de wettekst van 8 augustus gewest- en gemeenschapsbegrotingen beschermt. Niemand denkt eraan deze wettelijke bescherming over het hoofd te zien.

Daar gaat het echter niet om ; wel om

het volgende. In de begroting van de rijksmiddelen zijn er bepaalde verschuivingen gebeurd, die de herberekening van voormelde dotaties mogelijk maken. Ik beweer niet dat de gemeenschapsbegrotingen met grote bedragen zullen worden verminderd maar ook een lichte vermindering van de gemeenschapsdotatie heeft een zekere weerslag, zelfs op de kleine posten waaruit de culturele begroting is samengesteld, zodat een billijke verdeling teweegbrengen daar bijna een apothekersrekening wordt. Het vergt een vrij aanzienlijke inspanning om deze herberekeningen te maken.

Zo kom ik op de tweede vraag van het geachte lid, namelijk wanneer de organisaties het subsidiebedrag voor 1981 zullen kennen kan ik antwoorden dat dit subsidiebedrag nu reeds bij benadering is gekend, rekening houdend met de structuur van de subsidiëring en met het schrijven van het Bestuur van 19 september 1980 waarbij geen uitbreiding wordt toegestaan van het aantal subsidieerbare personeelsleden. Zodra de begroting is goedgekeurd zullen wij onmiddellijk aanvullende gegevens verschaffen aan de organisaties, omtrent eventueel de indexaanpassing van de forfaitaire toelagen, de aanvullende overnachtingstoelagen voor de instellingen, en de berekening van de wedetolagen.

De gebruikelijke voorschotten voor 1981 – en dit op basis van het decreet – zullen worden uitbetaald na ontvangst en goedkeuring van het financieel en werkingsverslag van de organisaties. Zij worden opgemaakt na de goedkeuring van de saldi voor 1980. Deze berekeningen zijn nog niet beëindigd. Wij voorzien dat de eerste saldi en voorschotten in april kunnen worden opgemaakt.

Voorts zou ik willen verwijzen naar het antwoord met bijkomende inlichtingen dat ik deze ochtend aan de heer Van Geyt heb gegeven.

U vraagt naar de fouten. Wat ons het meest achteruit heeft geholpen bij de uitbetaling is een fout in de informatica. Een overschakeling in de computer van Financiën heeft veel tijd gekost. Dit was echter niet de enige moeilijkheid. Ik heb u reeds gewezen

De heer O. Van Ooteghem (VU)

op de laattijdigheid waarmee sommige verenigingen hun gegevens indienen, op de wisselende kredieten waarover wij beschikken, enz. . . .

U hebt het ook gehad over de Hoge Raad. U weet hoe moeilijk het tegenwoordig is om alles en iedereen aan bod te laten komen : het cultuurpact, de sectoren, de geografische spreiding. Toch is het ons gelukt tot een oplossing te komen en werd de samenstelling vastgelegd. Deze moet echter nog worden besproken in de

Executieve, wat volgende maandag zal gebeuren. Wij hebben dus goede hoop dat deze Hoge Raad nog vóór Pasen zal kunnen worden geïnstalleerd. **(Applaus bij CVP)**

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE

Indiening

De Voorzitter : Door de heer Van Ooteghem werd tot besluit van de interpellatie van de heer De Rouck tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de subsidiëring van de sociaal-culturele verenigingen en instellingen, een met redenen omklede motie van afkeuring ingediend die luidt als volgt :

De Vlaamse Raad, gehoord de interpellatie van de heer G. De Rouck over de subsidiëring van de sociaal-culturele verenigingen en instellingen en het antwoord van Mevrouw de Staatssecretaris, betreurt de vertraging bij de uitbetaling van de subsidies voor het vormingswerk.

De Vlaamse Raad betreurt eveneens het feit dat de Hoge Raad voor Volksopleiding nog steeds niet werd geïnstalleerd.

Overeenkomstig artikel 50, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens onze eerstvolgende openbare vergadering moeten uitspreken.

EENVOUDIGE MOTIE

Indiening

De Voorzitter : Door de heer J. Verhaegen werd tot besluit van de interpellatie van de heer De Rouck tot mevrouw De Backer-Van Ocken, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over de subsidiëring van de sociaal-culturele verenigingen en instellingen, een eenvoudige motie ingediend.

Overeenkomstig artikel 50, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens onze eerstvolgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van agenda, datum en uur voor onze volgende vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? **(Instemming)**

Aldus is besloten.

De vergadering is gesloten.

-- De vergadering wordt gesloten om 16.55 uur.

Trefwoordenregister

Agenda

Voorstel tot wijziging, blz. 419

Begrotingen

Voorlopige kredieten Vlaamse Gemeenschap 1981, blz. 420, 428, 433

Voorlopige kredieten Vlaamse Gewest 1981, blz. 420, 429, 435

Wijziging en aanvulling decreet 24 december 1980, blz. 420, 427, 431

Beleidsnota

Zie Ingekomen stukken

Bescherming monumenten, stad- en dorpsgezichten

Procedure, blz. 412

BRT-filmbeelden

Voetbalwedstrijd Beveren-Lokeren, blz. 407

BRT-nieuwsuitzendingen

Nicaragua, blz. 413

Carideng Lanaken

Sluiting, blz. 409

Cultuursector

Subsidies, blz. 416

Dringende vraag

Zie BRT-filmbeelden

Fabriekstoren Ronse

Afspraak, blz. 412

Gehandicapten

Voorgenomen initiatieven, blz. 412, 417

Coördinatie leerlingenvervoer, blz. 412

Huurtoelage

Uitblijven uitbetaling, blz. 415

Ingekomenstukken

Beleidsnota, blz. 407

Jaarverslag, blz. 406

Nota, blz. 407

Ontwerpen van decreet, blz. 405

Schriftelijke vragen, blz. 418

Verslagen, blz. 406

Verslagen van het Rekenhof, blz. 406

Voorstel van decreet, blz. 406

Voorstel van resolutie, blz. 406

Intercommunales

Ontbinding en herschikking, blz. 409

Interpellaties, blz. 421, 427, 436, 440, 446

Zie Kunstbeleid

RVA

Sociaal-culturele verenigingen

Jaarverslag

Zie Ingekomen stukken

Kunstbeleid

Statuut Kunstenaar hedendaagse beeldende kunst, blz. 440

Leden

Afwezig met kennisgeving, blz. 419, 405

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 419, 405

Niet-stemgerechtigd gewestelijke aangelegenheden, blz. 431, 435

Moties

Besluit interpellatie sociaal-culturele verenigingen, blz. 450

Nationale Landmaatschappij

Uitblijven leningsgelden, blz. 414

Nota

Zie Ingekomen stukken.

Ontwerpen van decreet

Zie Begrotingen

Ingekomen stukken

Opera van Vlaanderen

Oprichting, blz. 411

Overheidsverbintenissen

Niet-naleving, blz. 410

Procedure

Niet-stemgerechtigde leden gewestelijke aangelegenheden, blz. 431, 435

Reglement van Orde

Wijziging agenda, blz. 419

Rekenhof

Zie Ingekomen stukken

RVA

Concurrentie t.o.v. privé-uitzendkantoren, blz. 436

Sociaal-cultureleverenigingen

Subsidiëring, blz. 446

Sport voor allen

Europees handvest, blz. 426, 431, 434

Stemmingen

Hoofdelijke stemmingen

Europees handvest „Sport voor allen”, blz. 434

Voorlopige kredieten Vlaamse Gemeenschap 1981, blz. 433

Voorlopige kredieten Vlaamse Gewest 1981, blz. 435

Wijziging en aanvulling decreet 24 december 1980, blz. 431

Tewerkstelling van werklozen

Strengere normen, blz. 408

Verwervingspremie

Uitblijven uitbetaling, blz. 414

Voorlopige kredieten

Vlaamse Gemeenschap, 1981, blz. 420, 428, 433

Vlaamse Gewest 1981, blz. 420, 429, 435

Wijziging en aanvulling decreet 24 december 1980, blz. 420, 427, 431

Voorstel van decreet

Zie Ingekomen stukken

Sport voor allen

Voorstel van resolutie

Zie Ingekomen stukken

Vragen

Zie Ingekomen stukken

Werkzaamheden

Regeling, blz. 407, 418, 431